

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 38

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 57

7 lutego 2014

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2014/60/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie zawarcia Protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów oraz rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Kiribati, z drugiej strony 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 110/2014 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie modelowego rozporządzenia finansowego dla organów realizujących partnerstwa publiczno-prywatne, o których mowa w art. 209 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 2
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 111/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 16
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 112/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 18
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 113/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 20

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 114/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej	22
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 115/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej	24
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 116/2014 z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie niezatwierdzenia substancji czynnej jodek potasu, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾	26
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 117/2014 z dnia 6 lutego 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	28

DYREKTYWY

★ Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/19/UE z dnia 6 lutego 2014 r. zmieniająca załącznik I do dyrektywy Rady 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie	30
★ Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/20/UE z dnia 6 lutego 2014 r. określająca unijne klasy sadzeniaków elitarnych i kwalifikowanych oraz warunki i oznaczenia stosowane dla tych klas ⁽¹⁾	32
★ Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/21/UE z dnia 6 lutego 2014 r. określająca minimalne warunki i unijne klasy sadzeniaków przedbazowych ⁽¹⁾	39

DECYZJE

2014/61/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 5 lutego 2014 r. przedłużająca obowiązywanie decyzji 2006/502/WE zobowiązującej państwa członkowskie do podjęcia środków w celu zapewnienia, by na rynek wprowadzane były wyłącznie zapalniczki zabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci, oraz w celu zakazania wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 493) ⁽¹⁾	43
---	----

2014/62/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 6 lutego 2014 r. uchylająca decyzję 2003/766/WE w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających rozprzestrzenianiu się we Wspólnocie <i>Diabrotica virgifera</i> Le Conte (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 467)	45
--	----

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 28 stycznia 2014 r.

w sprawie zawarcia Protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów oraz rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Kiribati, z drugiej strony

(2014/60/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 23 lipca 2007 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 893/2007 w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Kiribati, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwanej dalej „Umową”). Protokół ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie stracił moc z dniem 15 września 2012 r.
- (2) Unia wynegocjowała z Republiką Kiribati nowy protokół przyznający statkom UE uprawnienia do połowów na wodach objętych zwierzchnictwem i jurysdykcją Republiki Kiribati (zwany dalej „Protokołem”).
- (3) Protokół został podpisany zgodnie z decyzją Rady 2012/669/UE ⁽²⁾ oraz jest tymczasowo stosowany od dnia 16 września 2012 r.

(4) Protokół powinien zostać zatwierdzony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Protokół ustalający uprawnienia do połowów oraz rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Kiribati, z drugiej strony (zwany dalej „Protokołem”) ⁽³⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii powiadomienia przewidzianego w art. 16 Protokołu ⁽⁴⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2014 r.

W imieniu Rady
G. STOURNARAS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2012/669/UE z dnia 9 października 2012 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i tymczasowego stosowania Protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów oraz rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Kiribati, z drugiej strony (Dz.U. L 300 z 30.10.2012, s. 2).

⁽³⁾ Protokół został opublikowany w Dz.U. L 300 z 30.10.2012, s. 3 wraz z decyzją w sprawie jego podpisania.

⁽⁴⁾ Data wejścia w życie Protokołu zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 110/2014

z dnia 30 września 2013 r.

w sprawie modelowego rozporządzenia finansowego dla organów realizujących partnerstwa publiczno-prywatne, o których mowa w art. 209 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012

KOMISJA EUROPEJSKA,

uniwersalności, specyfikacji, zasadą należytego zarządzania finansami, która wymaga skutecznej i wydajnej kontroli wewnętrznej, oraz zasadą przejrzystości.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 209,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu (EU, Euratom) nr 966/2012, w oparciu o doświadczenia z PPP, zinstytucjonalizowanymi jako organy Unii w myśl art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽²⁾, wprowadzono dodatkowe kategorie partnerstw publiczno-prywatnych w celu zwiększenia wyboru instrumentów i włączenia organów, których zasady są bardziej elastyczne i łatwiej dostępne dla partnerów prywatnych niż te, które stosuje się do instytucji unijnych. Do tych dodatkowych kategorii zaliczają się organy, o których mowa w art. 209 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego (zwane dalej „organami PPP”).

(2) W celu zapewnienia należytego zarządzania finansami UE oraz umożliwienia organom PPP przyjęcia ich własnych przepisów finansowych, konieczne jest przyjęcie modelowego rozporządzenia finansowego dla tych organów.

(3) Organy PPP powinny uchwalać i wykonywać budżet zgodnie z zasadami jedności, rzetelności budżetowej, jednoroczności, równowagi, jednostki rozliczeniowej,

(4) Aby zapewnić ogólne wykonanie zadań i działań organów PPP, organ taki powinien mieć możliwość uwzględnienia środków niewykorzystanych w danym roku w preliminarzu dochodów i wydatków na okres nieprzekraczający następnych trzech lat budżetowych.

(5) Jako że środki unijne udostępnione organowi PPP należy zrealizować w ramach zarządzania pośredniego zgodnie z art. 60 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, przepisy dotyczące planowania finansowego i sprawozdawczości powinny być spójne z metodą pośredniego zarządzania wykonaniem budżetu. Udzielenie absolutorium z wykonania budżetu w odniesieniu do wkładu Unii na rzecz organów PPP będzie stanowiło element udzielenia absolutorium Komisji przez Parlament Europejski w odniesieniu do wykonania budżetu Unii. W związku z tym należy przewidzieć składanie odpowiednich rocznych sprawozdań, w tym deklaracji zarządczych, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012, umożliwiając Komisji sprawniejsze przejęcie obowiązków związanych z udzieleniem absolutorium.

(6) Konieczne jest określenie uprawnień i obowiązków księgowego i urzędników zatwierdzających, uwzględniając charakter publiczno-prywatny organów PPP. Urzędnicy zatwierdzający powinni być w pełni odpowiedzialni za wszelkie operacje po stronie dochodów i wydatków, wykonywane pod ich nadzorem, a także powinni odpowiadać za swoje działania, w miarę potrzeby także w ramach postępowania dyscyplinarnego.

(7) Należy wyjaśnić funkcje audytu wewnętrznego i kontroli wewnętrznej oraz uprościć wymogi dotyczące sprawozdawczości. Audyt wewnętrzny w ramach organów PPP należy do obowiązków audytora wewnętrznego Komisji, który powinien przeprowadzać audyt w przypadkach uzasadnionych przez towarzyszące im ryzyko. Należy wprowadzić przepisy dotyczące ustanowienia i funkcjonowania jednostek audytu wewnętrznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1).

- (8) W celu zagwarantowania, że każdy organ będzie odpowiedzialny za wykonanie własnego budżetu i będzie realizował cele przypisane mu w chwili utworzenia, organy PPP powinny mieć możliwość korzystania, do celów wykonania powierzonych im zadań, z zewnętrznych organów sektora prywatnego jedynie w razie konieczności, lecz nie w przypadku zadań wiążących się z jakimkolwiek obowiązkiem świadczenia usługi publicznej lub wykorzystaniem swobody decyzyjnej.
- (9) Należy również określić zasady obowiązujące w przypadku operacji po stronie wydatków lub dochodów organu PPP.
- (10) Uwzględniając publiczno-prywatny charakter organów PPP, a w szczególności wkład sektora prywatnego do budżetu organu PPP, należy przewidzieć elastyczne procedury udzielania zamówień publicznym. W ramach stosownych procedur należy przestrzegać zasad przejrzystości, proporcjonalności, równego traktowania i niedyskryminacji oraz częściowo odbiec od właściwych przepisów ustanowionych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1268/2012⁽¹⁾. Konieczne jest zapewnienie tańszych dostaw wyższej jakości towarów i usług, jak również unikanie nadmiernych kosztów procedur zarządzania zamówieniami poprzez wzmocnioną współpracę między członkami organów PPP. Organy PPP powinny zatem mieć możliwość rezygnacji z procedury udzielania zamówień przy zawieraniu ze swoimi członkami innymi niż Unia umów o dostawę towarów, świadczenie usług lub przeprowadzenie prac, które ci członkowie wykonują bezpośrednio, bez konieczności angażowania stron trzecich.
- (11) W celu zwiększenia oszczędności należy zapewnić możliwość wzajemnego świadczenia usług lub przekazania ich innemu organowi lub Komisji, w szczególności poprzez umożliwienie, aby księgowemu Komisji powierzono wszystkie zadania księgowego organu PPP lub ich część.
- (12) Organy PPP powinny mieć możliwość korzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych do celów oceny wniosków o udzielenie dotacji, projektów i ofert oraz w celu zasięgnięcia opinii. Wybór ekspertów powinien przebiegać zgodnie z zasadami niedyskryminacji, równego traktowania i braku konfliktu interesów.
- (13) W odniesieniu do przyznawania dotacji i nagród zastosowanie mają właściwe przepisy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 i rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012, z zastrzeżeniem wszelkich przepisów szczegółowych aktu założycielskiego danego organu PPP lub aktu podstawowego programu, którego realizację powierzono organowi PPP, w celu zapewnienia realizacji spójnej z działaniami bezpośrednio zarządzanymi przez Komisję.
- (14) Jeśli konieczna jest konsolidacja sprawozdań rachunkowych organów PPP zgodnie z regułami rachunkowości, o których mowa w art. 143 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, reguły rachunkowości stosowane przez organy PPP powinny umożliwiać taką konsolidację.
- (15) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w celu terminowego przyjęcia zmienionych rozporządzeń finansowych dla organów PPP w dniu 1 stycznia 2014 r., aby zapewnić spójne zasady w kolejnych wieloletnich ramach finansowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

ZAKRES

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się główne zasady, na podstawie których organ realizacji partnerstwa publiczno-prywatnego (zwany dalej „organem PPP”) przyjmuje własne przepisy finansowe. Przepisy finansowe organu PPP nie powinny odbiegać od niniejszego rozporządzenia z wyjątkiem przypadków, w których wymagają tego ich specyficzne potrzeby, i po uzyskaniu uprzedniej zgody Komisji zgodnie z art. 209 akapit czwarty rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

Każdy organ PPP przyjmuje szczegółowe przepisy, dzięki którym te zasady zostaną uwzględnione w przepisach finansowych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „zarząd” oznacza główny organ wewnętrzny organu PPP, który jest odpowiedzialny za podejmowanie decyzji w sprawach finansowych i budżetowych, bez względu na nazwę, jaka została mu nadana w akcie założycielskim organu PPP,
- „dyrektor” oznacza osobę odpowiedzialną za wykonanie decyzji zarządu i za budżet organu PPP jako urzędnik zatwierdzający, bez względu na tytuł nadany mu w akcie założycielskim organu PPP,
- „członek” oznacza członka organu PPP zgodnie z jego aktem założycielskim,
- „akt założycielski” oznacza instrument prawa Unii regulujący główne kwestie związane z utworzeniem i działalnością organu PPP,

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

— „budżet organu PPP” oznacza instrument, w którym – w odniesieniu do każdego roku budżetowego – przewiduje się i zatwierdza dochody i wydatki uznane za niezbędne dla organu PPP.

Artykuł 3

Zakres budżetu

Budżet organu PPP składa się z następujących elementów:

- a) dochody organu PPP obejmujące:
 - (i) wkłady finansowe członków na poczet kosztów administracyjnych;
 - (ii) wkłady finansowe członków na poczet kosztów operacyjnych;
 - (iii) dochody przeznaczone na finansowanie poszczególnych pozycji wydatków;
 - (iv) wszelkie dochody osiągnięte przez organ PPP;
- b) wydatki organu PPP, łącznie z wydatkami administracyjnymi.

ROZDZIAŁ 2

ZASADY BUDŻETOWE

Artykuł 4

Poszanowanie zasad budżetowych

Budżet organu PPP uchwała się i wykonuje zgodnie z zasadami jedności, rzetelności budżetowej, jednoroczności, równowagi, jednostki rozliczeniowej, uniwersalności, specyfikacji, zasadą należytego zarządzania finansami, która wymaga skutecznej i wydajnej kontroli wewnętrznej, oraz zasadą przejrzystości, jak określono w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 5

Zasady jedności i rzetelności budżetowej

1. Nie pobiera się dochodów ani nie dokonuje wydatków, chyba że są one zapisane w odpowiedniej linii w budżecie organu PPP.
2. Nie można zaciągać żadnych zobowiązań ani zatwierdzać żadnych wydatków przekraczających poziom środków zatwierdzonych w budżecie organu PPP.
3. Środki mogą zostać zapisane w budżecie organu PPP, tylko jeżeli są przeznaczone na pozycję wydatków uznaną za niezbędną.
4. Odsetki narosłe od płatności zaliczkowych wypłaconych z budżetu organu PPP nie są należne organowi PPP.

Artykuł 6

Zasada jednoroczności

1. Środki zapisane w budżecie organu PPP są zatwierdzane na okres jednego roku budżetowego, który trwa od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia.
2. Środki na zobowiązania pokrywają łączny poziom zobowiązań prawnych zaciągniętych w roku budżetowym.

3. Środki na płatności pokrywają płatności z tytułu zobowiązań prawnych zaciągniętych w roku budżetowym lub w poprzednich latach budżetowych.

4. W przypadku środków na cele administracyjne wydatki nie przekraczają dochodów przewidywanych na dany rok, o których mowa w art. 3 lit. a) ppkt (i).

5. Uwzględniając potrzeby organu PPP, niewykorzystane środki można ująć w preliminarzu dochodów i wydatków na okres nieprzekraczający trzech następnych lat budżetowych. Środki te należy wykorzystać w pierwszej kolejności.

6. Postanowienia pkt 1–5 nie stanowią przeszkody w rozbiciu zobowiązań budżetowych z tytułu działań trwających dłużej niż jeden rok budżetowy na kilka rocznych rat, gdy przewiduje to akt podstawowy lub w przypadku gdy dotyczą one wydatków administracyjnych.

Artykuł 7

Zasada równowagi

1. Dochody i środki na płatności muszą znajdować się w równowadze.

2. Środki na zobowiązania nie przekraczają odpowiedniego rocznego wkładu Unii, określonego w corocznej umowie dotyczącej transferu środków zawieranej z Komisją, powiększonego o roczne składki członków innych niż Unia, wszelkie pozostałe dochody, o których mowa w art. 3, oraz kwotę niewykorzystanych środków, o których mowa w art. 6 ust. 5.

3. Organ PPP nie może zaciągać pożyczek w ramach budżetu organu PPP.

4. Jeśli osiągnięty zostanie dodatni wynik budżetowy, należy go ująć jako dochód w budżecie na następny rok budżetowy.

Jeśli osiągnięty zostanie ujemny wynik budżetowy, należy go ująć jako środki na płatności w budżecie na następny rok budżetowy.

Artykuł 8

Zasada jednostki rozliczeniowej

Budżet organu PPP jest opracowywany i wykonywany w euro, w euro prezentuje się również sprawozdania rachunkowe. Do celów przepływów pieniężnych księgowy jest jednak upoważniony do dokonywania operacji w innych walutach zgodnie z przepisami finansowymi danego organu PPP.

Artykuł 9

Zasada uniwersalności

1. Nie naruszając przepisów ust. 2, suma dochodów pokrywa sumę środków na płatności. Wszystkie dochody i wydatki zapisuje się w pełnej wysokości, nie wprowadzając żadnych korekt między nimi, z zastrzeżeniem szczegółowych postanowień przepisów finansowych organu PPP w przypadkach, w których można dokonywać pewnych odliczeń od wniosków od płatności, które następnie są ujmowane jako wartości netto.

2. Dochody, które są przeznaczone na określony cel, takie jak dochody z fundacji, subwencji, darów i zapisów na cele dobroczynne, są przeznaczone na finansowanie konkretnych pozycji wydatków.

3. Dyrektor może przyjąć wszelkie darowizny dokonane na rzecz organu PPP, takie jak fundacje, subwencje, dary i zapisy na cele dobroczynne.

Przyjęcie darowizny, która może być związana ze znacznym obciążeniem finansowym, podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez zarząd, który podejmuje decyzję w terminie dwóch miesięcy od daty złożenia zarządowi takiego wniosku. Jeżeli zarząd nie podejmie decyzji w tym terminie, darowiznę uznaje się za przyjętą.

Kwotę, powyżej której obciążenie finansowe uznaje się za znaczące, określa się w drodze decyzji zarządu.

Artykuł 10

Zasada specyfikacji

1. Środki przeznaczone są na określone cele co najmniej według tytułów i rozdziałów.

2. Dyrektor może dokonywać przesunięcia środków między rozdziałami bez żadnych ograniczeń, a między tytułami – do wysokości 10 % środków zapisanych na dany rok w tej linii budżetowej, z której dokonywane jest przesunięcie.

Dyrektor może zaproponować zarządowi przesunięcia środków między tytułami powyżej pułapu określonego w akapicie pierwszym. Zarząd może wyrazić sprzeciw wobec takich przesunięć w terminie trzech tygodni. Po tym terminie przesunięcia uznaje się za przyjęte.

Dyrektor niezwłocznie informuje zarząd o wszystkich przesunięciach dokonanych na podstawie akapitu pierwszego.

Artykuł 11

Zasada należytego zarządzania finansami

1. Środki wykorzystuje się zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, czyli zgodnie z zasadami oszczędności, wydajności i skuteczności.

2. Zgodnie z zasadą oszczędności zasoby wykorzystane przez organ PPP w celu wykonywania jego działalności powinny być udostępniane w odpowiednim czasie, we właściwej ilości i jakości oraz po najlepszej cenie.

Zasada wydajności wiąże się z jak najkorzystniejszą relacją pomiędzy wykorzystanymi zasobami a osiągniętymi wynikami.

Zasada skuteczności wiąże się z osiągnięciem określonych celów oraz zamierzonych rezultatów.

3. We wszystkich obszarach działalności objętych budżetem organu PPP wyznacza się konkretne, wymierne, osiągalne, odpowiednie i określone w czasie cele. Dla każdego działania osiągnięcie tych celów monitorowane jest wskaźnikami

wydajności, a dyrektor co roku przekazuje zarządowi stosowne informacje, nie później niż w momencie składania dokumentów załączanych do projektu budżetu organu PPP.

4. O ile w akcie założycielskim nie przewidziano, że oceny są dokonywane przez Komisję, organ PPP, w celu poprawy procesu decyzyjnego, dokonuje oceny, w tym oceny *ex post*, programów i działań pociągających za sobą znaczne wydatki oraz przesyła wyniki oceny zarządowi.

Artykuł 12

Wewnętrzna kontrola wykonania budżetu

1. Budżet organu PPP wykonuje się przy zapewnieniu skutecznej i wydajnej kontroli wewnętrznej.

2. Do celów wykonania budżetu organu PPP kontrolę wewnętrzną definiuje się jako proces stosowany na wszystkich szczeblach zarządzania i mający zapewnić wystarczającą pewność co do osiągnięcia następujących celów:

- a) skuteczności, wydajności i oszczędności operacji;
- b) wiarygodności sprawozdawczości;
- c) ochrony mienia i informacji;
- d) zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom oraz ich wykrywania, korygowania i monitorowania;
- e) odpowiedniego zarządzania ryzykiem w zakresie legalności i prawidłowości operacji podstawowych, z uwzględnieniem wieloletniego charakteru programów, jak również charakteru danych płatności.

3. Skuteczna i wydajna kontrola wewnętrzna opiera się na najlepszej praktyce międzynarodowej i obejmuje w szczególności elementy określone w art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, uwzględniając strukturę i wielkość organu PPP, charakter powierzonych mu zadań oraz kwoty i ryzyko finansowe i operacyjne towarzyszące tym zadaniom.

Artykuł 13

Zasada przejrzystości

1. Budżet organu PPP uchwała się i wykonuje, a sprawozdania są przedstawiane zgodnie z zasadą przejrzystości.

2. Budżet organu PPP, w tym plan zatrudnienia i przyjęte budżety korygujące, łącznie ze wszelkimi dostosowaniami określonymi w art. 15 ust. 1, są publikowane na stronie internetowej organu PPP w ciągu czterech tygodni od ich przyjęcia i przekazywane do Komisji i Trybunału Obrachunkowego.

3. Organ PPP udostępnia, zgodnie z jednolitym wzorem, na swojej stronie internetowej informacje dotyczące odbiorców środków pochodzących z jego budżetu, zgodnie z art. 21 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012, nie później niż do dnia 30 czerwca roku następującego po roku budżetowym, w którym przyznano środki.

Informacje publikuje się w sposób łatwo dostępny, przejrzysty i wyczerpujący. Informacje udostępnia się w sposób zgodny z wymogami poufności i bezpieczeństwa, w szczególności ochrony danych osobowych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

4. Informacje dotyczące ekspertów zatrudnionych zgodnie z art. 34 niniejszego rozporządzenia opublikowane są na stronie internetowej Unii.

ROZDZIAŁ 3

PLANY FINANSOWE

Artykuł 14

Preliminarz dochodów i wydatków

1. Organ PPP przekazuje Komisji i pozostałym członkom preliminarz dochodów i wydatków oraz ogólne wytyczne zastosowane przy jego sporządzaniu, wraz z projektem programu prac, o którym mowa w art. 31 ust. 4, nie później niż do dnia 31 stycznia roku budżetowego poprzedzającego rok, w którym wykonany zostanie budżet PPP.
2. Preliminarz dochodów i wydatków organu PPP obejmuje:
 - a) szacowaną liczbę stanowisk stałych i czasowych, według grupy funkcyjnej i zaszeregowania, jak również liczbę pracowników kontraktowych i oddelegowanych ekspertów krajowych, wyrażoną jako ekwiwalenty pełnego czasu pracy, w granicach środków budżetowych;
 - b) w przypadku zmiany liczby osób na stanowiskach oświadczenie uzasadniające wniosek o nowe stanowiska;
 - c) kwartalne oszacowanie płatności gotówkowych oraz wpływów gotówkowych;
 - d) informacje dotyczące realizacji wszystkich wcześniej określonych celów w odniesieniu do różnych działań;
 - e) cele wyznaczone na rok budżetowy, którego dotyczy preliminarz, ze wskazaniem wszelkich szczególnych potrzeb budżetowych związanych z osiągnięciem tych celów;
 - f) koszty administracyjne oraz wykonany budżet organu PPP w poprzednim roku budżetowym;
 - g) kwotę wkładów finansowych wniesionych przez członków i wartość wkładów rzeczowych wniesionych przez członków innych niż Unia;
 - h) informacje dotyczące niewykorzystanych środków, które ujęto w preliminarzu dochodów i wydatków w danym roku zgodnie z art. 6 ust. 5.

Artykuł 15

Uchwalanie budżetu

1. Zarząd przyjmuje budżet organu PPP oraz plan zatrudnienia personelu, w tym liczbę stanowisk stałych i czasowych, według grupy funkcyjnej i zaszeregowania, uzupełnioną o liczbę pracowników kontraktowych i oddelegowanych ekspertów krajowych, wyrażoną jako ekwiwalenty pełnego czasu pracy

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

zgodnie z aktem założycielskim organu PPP. Szczegółowe postanowienia w tym zakresie można określić w przepisach finansowych organu PPP. Wszelka zmiana budżetu organu PPP, w tym planu zatrudnienia, jest przedmiotem budżetu korygującego organu PPP przyjętego w drodze tej samej procedury, którą zastosowano przy przyjęciu budżetu początkowego organu PPP. Budżet organu PPP i, w stosownych przypadkach, budżety korygujące organu PPP, są dostosowywane w celu uwzględnienia kwoty wkładu Unii określonego w budżecie UE.

2. Budżet organu PPP składa się z zestawienia dochodów i zestawienia wydatków.

3. W budżecie organu PPP wykazuje się:

a) w zestawieniu dochodów:

- (i) szacowane dochody organu PPP na dany rok budżetowy („rok n”);
- (ii) szacowane dochody za poprzedni rok budżetowy oraz dochody za rok n-2;
- (iii) właściwe uwagi do każdego wiersza dochodu;

b) w zestawieniu wydatków:

- (i) środki na zobowiązania i środki na płatności na rok n;
- (ii) środki na zobowiązania i środki na płatności za poprzedni rok budżetowy oraz zobowiązania zaciągnięte i wydatki zrealizowane w roku n-2, przy czym wydatki wyraża się również jako procent budżetu organu PPP z roku n;
- (iii) skrócone zestawienie harmonogramu należnych płatności w kolejnych latach budżetowych na pokrycie zobowiązań budżetowych zaciągniętych w poprzednich latach budżetowych;
- (iv) właściwe uwagi dotyczące każdego poddziału.

4. Plan zatrudnienia przedstawia, obok liczby stanowisk zatwierdzonych na rok budżetowy, liczbę stanowisk zatwierdzonych na rok poprzedni oraz liczbę stanowisk faktycznie zajmowanych. Takie same informacje należy przedstawić w odniesieniu do pracowników kontraktowych i oddelegowanych ekspertów krajowych.

ROZDZIAŁ 4

PODMIOTY UPOWAŻNIONE DO DZIAŁAŃ FINANSOWYCH

Artykuł 16

Wykonywanie budżetu zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami

1. Dyrektor pełni funkcję urzędnika zatwierdzającego. Dyrektor wykonuje dochody i wydatki budżetu organu PPP zgodnie z przepisami finansowymi organu PPP i zasadą należytego zarządzania finansami, na własną odpowiedzialność i w granicach zatwierdzonych środków. Dyrektor jest odpowiedzialny za zapewnienie przestrzegania wymogów legalności i prawidłowości.

Bez uszczerbku dla obowiązków urzędnika zatwierdzającego w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz ich wykrywania organ PPP uczestniczy w działaniach Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym.

2. Dyrektor może przekazać uprawnienia do wykonania budżetu pracownikom organu PPP objętym regulaminem pracowniczym, jeśli regulamin ma zastosowanie do organu PPP, zgodnie z warunkami określonymi w przepisach finansowych organu PPP. Podmioty, którym zostały delegowane uprawnienia, mogą działać wyłącznie w ich granicach.

Artykuł 17

Uprawnienia i obowiązki urzędnika zatwierdzającego

1. Budżet organu PPP jest wykonywany przez dyrektora w działach, które mu podlegają.

2. Zadania związane ze specjalistyczną wiedzą techniczną oraz zadania administracyjne, przygotowawcze lub pomocnicze niewiązane się ze sprawowaniem władzy publicznej ani z korzystaniem ze swobody decyzyjnej mogą zostać powierzone, na podstawie umowy, osobom lub organom zewnętrznym sektora prywatnego, jeżeli zostanie to uznane za niezbędne.

3. Dyrektor – zgodnie z minimalnymi normami przyjętymi przez zarząd oraz z należytym uwzględnieniem ryzyka związanego ze środowiskiem zarządzania i charakterem finansowanego działania – wprowadza strukturę organizacyjną i systemy kontroli wewnętrznej odpowiednie do wykonywanych przez niego obowiązków. Ustanowienie takiej struktury i takich systemów opiera się na analizie ryzyka uwzględniającej ich opłacalność.

Dyrektor może ustanowić w ramach służb funkcję zapewniającą wiedzę fachową i doradztwo, mające na celu pomoc w zakresie kontroli zagrożenia związanego z jego działalnością.

4. Urzędnik zatwierdzający przechowuje dokumenty potwierdzające dotyczące przeprowadzonych operacji przez pięć lat od daty decyzji, w której udzielono absolutorium Komisji w odniesieniu do wykonania budżetu Unii za przedmiotowy rok. Dane osobowe zawarte w dokumentach potwierdzających należy w miarę możliwości usunąć, jeśli nie są one konieczne do celów kontroli i audytu. W każdym przypadku do przechowywania danych o połączeniach zastosowanie mają przepisy art. 37 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Artykuł 18

Kontrole *ex ante*

1. Każda operacja podlega co najmniej kontroli *ex ante* na podstawie przeglądu dokumentów oraz na podstawie dostępnych wyników już przeprowadzonych kontroli, dotyczących operacyjnych i finansowych aspektów operacji.

Kontrole *ex ante* obejmują zainicjowanie i sprawdzenie operacji.

Zainicjowanie i sprawdzenie operacji stanowią odrębne funkcje.

2. Zainicjowanie operacji rozumiane jest jako wszelkie operacje przygotowawcze przeprowadzone przez urzędnika zatwierdzającego przed przyjęciem aktów wykonujących budżet organu PPP.

3. Sprawdzenie *ex ante* operacji oznacza wszystkie kontrole *ex ante* wdrożone przez właściwego urzędnika zatwierdzającego w celu zweryfikowania jej aspektów operacyjnych i finansowych.

4. Celem kontroli *ex ante* jest sprawdzenie spójności wymaganych dokumentów potwierdzających i wszelkich innych dostępnych informacji.

Zakres kontroli *ex ante* pod względem częstotliwości i intensywności określa właściwy urzędnik zatwierdzający, biorąc pod uwagę względy ryzyka i gospodarności. W przypadku wątpliwości urzędnik zatwierdzający odpowiedzialny za poświadczanie danej płatności zwraca się z wnioskiem o przedstawienie informacji dodatkowych lub przeprowadza kontrolę na miejscu w celu uzyskania wystarczającej pewności w ramach kontroli *ex ante*.

Celem kontroli *ex ante* jest upewnienie się, czy:

- wydatki są prawidłowe i zgodne z obowiązującymi przepisami;
- zastosowano zasadę należytego zarządzania finansami, określoną w art. 11.

Na potrzeby kontroli właściwy urzędnik zatwierdzający może uznać, że kilka podobnych transakcji indywidualnych związanych z rutynowymi wydatkami na wynagrodzenia, emerytury, zwrot kosztów podróży służbowych i kosztów leczenia stanowi pojedynczą operację.

Artykuł 19

Kontrole *ex post*

1. Właściwy urzędnik zatwierdzający może wprowadzić kontrole *ex post* w celu sprawdzenia operacji już zatwierdzonych w wyniku kontroli *ex ante*. Takie kontrole mogą być przeprowadzane na wybranych próbach w zależności od występującego ryzyka.

Kontrole *ex post* można przeprowadzać na podstawie dokumentów oraz, w stosownych przypadkach, na miejscu.

2. Kontrole *ex post* przeprowadzają pracownicy, którzy nie są odpowiedzialni za kontrole *ex ante*. Pracownicy odpowiedzialni za kontrole *ex post* nie podlegają pracownikom odpowiedzialnym za kontrole *ex ante*.

Pracownicy odpowiedzialni za kontrolowanie zarządzania operacjami finansowymi mają niezbędne umiejętności zawodowe.

Artykuł 20

Sprawozdania roczne

Urzędnik zatwierdzający co roku składa zarządowi sprawozdanie dotyczące wyników swojej działalności. W tym celu urzędnik zatwierdzający przedstawia zarządowi i Komisji, nie później niż do dnia 15 lutego następnego roku budżetowego, następujące dokumenty:

- sprawozdanie dotyczące wykonania rocznego programu prac organu PPP, budżetu organu PPP oraz zasobów personelu;

- b) wstępne sprawozdania rachunkowe organu PPP, w tym sprawozdanie dotyczące zarządzania budżetem i finansami, o którym mowa w art. 39;
- c) deklarację zarządczą potwierdzającą, że, o ile nie określono inaczej w żadnych zastrzeżeniach, urzędnik zatwierdzający ma wystarczającą pewność, że:
 - (i) informacje są należycie przedstawione, kompletne i dokładne (przedstawiają prawdziwy i rzetelny obraz sytuacji);
 - (ii) wydatki zostały wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem;
 - (iii) wprowadzone procedury kontroli dają niezbędne gwarancje legalności i prawidłowości operacji podstawowych;
- d) podsumowanie końcowych sprawozdań z audytu i przeprowadzonych kontroli, w tym analizę charakteru i zakresu błędów i uchybień stwierdzonych w systemach, jak również podjętych lub planowanych działań naprawczych.

W sprawozdaniu wskazuje się wyniki operacji w odniesieniu do ustalonych celów, ryzyka związanego z tymi operacjami, wykorzystania przekazanych zasobów oraz skuteczności i wydajności systemów kontroli wewnętrznej, w tym ogólnej oceny kosztów i korzyści z kontroli; sprawozdanie jest proporcjonalne do charakteru powierzonych zadań oraz przedmiotowych kwot.

Dyrektor przesyła Komisji dokumenty wymienione w akapicie pierwszym lit. c) i d) oraz ich ocenę dokonaną przez zarząd, zatwierdzone roczne sprawozdanie z działalności oraz końcowe sprawozdanie rachunkowe zatwierdzone przez zarząd zgodnie z art. 43 ust. 2, nie później niż do dnia 1 lipca każdego roku. Komisja przedkłada te dokumenty Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 21

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Jeżeli pracownik uczestniczący w zarządzaniu finansami i kontroli transakcji uzna, że decyzja, którą jego przełożony nakazuje mu wykonać lub na którą nakazuje mu on wyrazić zgodę, jest nieprawidłowa lub sprzeczna z zasadami należytego zarządzania finansami lub zasadami zawodowymi, których ten pracownik ma przestrzegać, powiadamia on o tym dyrektora na piśmie, a dyrektor udziela mu pisemnej odpowiedzi. Jeżeli dyrektor nie podejmie żadnych działań lub potwierdzi pierwotną decyzję lub polecenie, a pracownik uważa, że potwierdzenie to nie stanowi wystarczającej reakcji na jego obawy, pracownik powiadamia w formie pisemnej właściwy zespół, o którym mowa w art. 23 ust. 3. Zespół, o którym mowa w art. 23 ust. 3, bezzwłocznie informuje o tym zarząd.
2. W przypadku jakiegokolwiek nielegalnej działalności, nadużycia finansowego lub korupcji, które mogą zaszkodzić interesom organu PPP lub jego członków, pracownik powiadamia władze i organy określone w mających zastosowanie przepisach. Umowy z audytorami zewnętrznymi prowadzącymi

audyty zarządzania finansowego organu PPP nakładają na audytorów zewnętrznych obowiązek informowania urzędnika zatwierdzającego o wszelkich podejrzeniach nielegalnej działalności, nadużyć finansowych lub korupcji, które mogą zaszkodzić interesom organu PPP lub jego członków.

Artykuł 22

Księgowy

1. Zarząd wyznacza księgowego podlegającego przepisom regulaminu pracowniczego, o ile mają one zastosowanie do organu PPP, który posiada pełną niezależność w wykonywaniu swoich obowiązków. Księgowy jest odpowiedzialny w organie PPP za:
 - a) właściwe wykonywanie płatności, pobór dochodów i odzyskiwanie ustalonych należności;
 - b) prowadzenie, przygotowywanie i przedstawianie sprawozdań finansowych zgodnie z rozdziałem 8;
 - c) wprowadzenie, zgodnie z rozdziałem 8, reguł rachunkowości i planu kont;
 - d) określanie i walidację systemów rachunkowości i w stosownych przypadkach walidację systemów ustanowionych przez urzędnika zatwierdzającego w celu dostarczania lub uzasadniania informacji księgowych; w tym celu księgowy jest upoważniony do sprawdzania w dowolnym czasie przestrzegania kryteriów walidacji;
 - e) zarządzanie środkami pieniężnymi.
2. Kilka organów PPP może wyznaczyć tego samego księgowego.

Organy PPP mogą także ustalić z Komisją, że księgowy Komisji będzie również pełnił obowiązki księgowego organu PPP.

Mogą one również powierzyć księgowemu Komisji część zadań księgowego organu PPP, biorąc pod uwagę relację kosztów do korzyści.

W przypadku, o którym mowa w niniejszym ustępie, organy PPP dokonują niezbędnych ustaleń w celu uniknięcia konfliktu interesów.

3. Księgowy uzyskuje od urzędnika zatwierdzającego wszelkie informacje niezbędne do sporządzania sprawozdań finansowych dających prawdziwy obraz sytuacji finansowej organu PPP oraz wykonania budżetu. Urzędnik zatwierdzający gwarantuje wiarygodność tych informacji.
4. Księgowy podpisuje sprawozdania przed ich przyjęciem przez dyrektora, zaświadcza tym samym, że ma wystarczającą pewność co do prawdziwości i rzetelności zawartych w nich informacji na temat sytuacji finansowej organu PPP.

Do celów akapitu pierwszego księgowy sprawdza, czy sprawozdania rachunkowe zostały przygotowane zgodnie z regułami rachunkowości, o których mowa w art. 38, oraz czy w sprawozdaniach rachunkowych ujęto wszystkie dochody i wydatki.

Księgowy jest upoważniony do sprawdzania otrzymanych informacji, jak również do przeprowadzania wszelkich innych weryfikacji, które uzna za niezbędne do podpisania sprawozdań.

W razie potrzeby księgowy zgłasza zastrzeżenia, szczegółowo wyjaśniając ich charakter i zakres.

Z zastrzeżeniem ust. 5 tylko księgowy jest upoważniony do zarządzania środkami pieniężnymi i ich ekwiwalentami. Księgowy jest odpowiedzialny za ich bezpieczne przechowywanie.

5. Księgowy może przy wykonywaniu swoich obowiązków delegować niektóre zadania na pracowników objętych przepisami regulaminu pracowniczego, o ile przepisy te mają zastosowanie do organu PPP, w przypadku kiedy jest to niezbędne dla wykonania tych obowiązków zgodnie z przepisami finansowymi organu PPP.

6. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek postępowania dyscyplinarnego zarząd może w dowolnym czasie okresowo lub na stałe zawiesić księgowego w wykonywaniu obowiązków. W takim przypadku zarząd wyznacza księgowego na okres przejściowy.

Artykuł 23

Odpowiedzialność podmiotów upoważnionych do działań finansowych

1. Artykuły 16–25 pozostają bez uszczerbku dla wszelkiego rodzaju odpowiedzialności na mocy prawa karnego, jaką mogą ponosić podmioty upoważnione do działań finansowych, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym oraz z obowiązującymi przepisami w sprawie ochrony interesów finansowych Unii oraz zwalczania korupcji wśród urzędników Unii lub urzędników państw członkowskich.

2. Każdy urzędnik zatwierdzający i księgowy podlega postępowaniu dyscyplinarnemu i obowiązkowi zapłaty odszkodowania, ustanowionym w regulaminie pracowniczym. W przypadku jakiegokolwiek nielegalnej działalności, nadużycia finansowego lub korupcji, które mogą zaszkodzić interesom organu PPP lub jego członków, sprawa jest przedkładana władzom i organom wyznaczonym w mających zastosowanie przepisach, w szczególności OLAF-owi.

3. Wyszczególniony zespół do spraw nieprawidłowości finansowych, ustanowiony przez Komisję lub w którym Komisja uczestniczy, zgodnie z art. 73 ust. 6 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, wykonuje te same uprawnienia w odniesieniu do organu PPP, które wykonuje w odniesieniu do służb Komisji, chyba że zarząd postanowi o powołaniu funkcjonalnie niezależnego zespołu lub o uczestnictwie we wspólnym zespole ustanowionym przez kilka organów PPP. W przypadkach przedłożonych przez organy PPP w skład wyszczególnionego zespołu do spraw nieprawidłowości finansowych, powołanego przez Komisję lub w którym Komisja uczestniczy, wchodzi jeden pracownik organu PPP.

Na podstawie opinii zespołu, o którym mowa w akapicie pierwszym, dyrektor podejmuje decyzję w sprawie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub obowiązku zapłaty odszkodowania. Jeżeli zespół stwierdzi problemy systemowe, przesyła sprawozdanie wraz z zaleceniami urzędnikowi zatwierdzającemu. Jeśli ta opinia zawiera zastrzeżenia co do działań dyrektora, zespół przekazuje opinię zarządowi i audytorowi wewnętrznemu Komisji. Dyrektor ustosunkowuje się, bez podawania szczegółowych danych, do opinii zespołu w swoim sprawozdaniu na podstawie art. 20 i określa, jakie działania następcze zostały podjęte.

4. Każdy pracownik może zostać zobowiązany do zapłaty odszkodowania, w całości bądź w części, za szkodę, jaką poniósł organ PPP w wyniku poważnego uchybienia ze strony takiego pracownika w trakcie wykonywania przez niego swoich obowiązków lub w związku z ich wykonywaniem. Organ powołujący podejmuje uzasadnioną decyzję po dopełnieniu formalności określonych w stosownych przepisach z uwzględnieniem spraw dyscyplinarnych.

Artykuł 24

Konflikt interesów

1. Wszystkim podmiotom upoważnionym do działań finansowych w rozumieniu art. 16–25 oraz wszystkim innym osobom uczestniczącym w wykonywaniu budżetu oraz zarządzaniu budżetem, w tym w działaniach przygotowawczych, a także w audycie lub kontroli budżetu, zakazuje się podejmowania jakichkolwiek działań, które mogą spowodować powstanie konfliktu ich interesów z interesami organu PPP.

W razie wystąpienia takiego zagrożenia dana osoba rezygnuje z wykonywania tych działań i przekazuje sprawę dyrektorowi, który stwierdza na piśmie, czy istnieje konflikt interesów. Dana osoba informuje również swojego bezpośredniego przełożonego. Jeżeli danym podmiotem upoważnionym do działań finansowych jest dyrektor, powinien on przekazać sprawę do zarządu.

W razie stwierdzenia istnienia konfliktu interesów dana osoba zaprzestaje wszelkich działań w danej sprawie. Dyrektor lub zarząd, w przypadkach dotyczących dyrektora, podejmuje dalsze stosowne działania.

2. Do celów ust. 1 konflikt interesów istnieje wówczas, gdy bezstronne i obiektywne pełnienie funkcji podmiotu upoważnionego do działań finansowych lub innej osoby, o których mowa w ust. 1, jest zagrożone z uwagi na względy rodzinne, emocjonalne, sympatie polityczne lub przynależność państwową, interes gospodarczy lub jakiegokolwiek inne interesy wspólne z odbiorcą.

Artykuł 25

Rozdzielenie obowiązków

Obowiązki urzędnika zatwierdzającego i księgowego są rozdzielone i nie mogą być łączone.

ROZDZIAŁ 5

AUDYT WEWNĘTRZNY

Artykuł 26

Mianowanie, uprawnienia i obowiązki audytora wewnętrznego

1. Organ PPP ustanawia funkcję audytu wewnętrznego, która musi być wykonywana zgodnie z odpowiednimi standardami międzynarodowymi.

2. Audytu wewnętrznego dokonuje audytor wewnętrzny Komisji. Audytorem wewnętrznym nie może być ani urzędnik zatwierdzający, ani księgowy.

3. Audytor wewnętrzny doradza organowi PPP w sprawach związanych z zagrożeniem poprzez wydawanie niezależnych opinii na temat jakości systemu zarządzania i kontroli oraz przez wydawanie zaleceń mających na celu poprawę warunków wykonywania operacji oraz wspieranie należytego zarządzania finansami.

Audyt wewnętrzny jest odpowiedzialny w szczególności za:

- a) ocenę adekwatności i skuteczności wewnętrznych systemów zarządzania oraz działania służb w zakresie realizacji programów i działań pod kątem związanych z nimi rodzajów ryzyka;
- b) ocenę skuteczności i wydajności systemów kontroli wewnętrznej i audytu wewnętrznego mających zastosowanie do każdej operacji w ramach wykonywania budżetu.

4. Audyt wewnętrzny wykonuje swoje obowiązki w odniesieniu do wszystkich działań i służb organu PPP. Audyt wewnętrzny posiada pełny i nieograniczony dostęp do wszelkich informacji niezbędnych do wykonania swoich obowiązków.

5. Audyt wewnętrzny bierze pod uwagę sprawozdanie urzędnika zatwierdzającego na podstawie art. 20 i wszelkie inne określone informacje.

6. Audyt wewnętrzny składa zarządowi i dyrektorowi sprawozdanie dotyczące wyników swoich ustaleń i zaleceń.

Audyt wewnętrzny składa również sprawozdanie w następujących przypadkach:

- jeśli nie podjęto działań względem krytycznego ryzyka lub nie wypełniono zaleceń,
- jeśli istnieją znaczne opóźnienia w realizacji zaleceń udzielonych w poprzednich latach.

Zarząd i dyrektor zapewniają regularne monitorowanie realizacji zaleceń z audytu. Zarząd analizuje informacje, o których mowa w art. 20, oraz sprawdza, czy zalecenia zostały wdrożone całkowicie i terminowo.

7. Organ PPP udostępnia dane kontaktowe audytora wewnętrznego każdej osobie fizycznej lub prawnej uczestniczącej w operacjach po stronie wydatków do celów kontaktowania się z nim z zachowaniem poufności.

8. Sprawozdania i ustalenia audytora wewnętrznego są udostępniane publicznie dopiero po zatwierdzeniu przez audytora wewnętrznego działań podjętych w celu wykonania zawartych w nich zaleceń.

Artykuł 27

Niezależność audytora wewnętrznego

Niezależność audytora wewnętrznego, odpowiedzialność audytora wewnętrznego za działania podjęte w trakcie wykonywania swoich obowiązków oraz prawo audytora wewnętrznego do wniesienia sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej określa się zgodnie z art. 100 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

Artykuł 28

Ustanowienie jednostki audytu wewnętrznego

1. Zarząd może ustanowić, przy należyтым uwzględnieniu kwestii gospodarności i wartości dodanej, jednostkę audytu wewnętrznego, która wypełnia swoje obowiązki zgodnie z właściwymi standardami międzynarodowymi.

Cele, uprawnienia i zakres odpowiedzialności jednostki audytu wewnętrznego są określone w karcie służby audytu wewnętrznego i zatwierdzone przez zarząd.

Roczny plan audytu jednostki audytu wewnętrznego sporządzany jest przez kierownika jednostki audytu wewnętrznego, przy uwzględnieniu między innymi przeprowadzonej przez dyrektora oceny ryzyka, na jakie narażony jest organ PPP.

Zarząd dokonuje przeglądu planu audytu i go zatwierdza.

Jednostka audytu wewnętrznego składa zarządowi i dyrektorowi sprawozdanie dotyczące wyników swoich ustaleń i zaleceń.

Jeśli jednostka audytu wewnętrznego konkretnego organu PPP nie jest efektywna pod względem kosztów lub nie jest w stanie spełniać standardów międzynarodowych, organ PPP może podjąć decyzję o wspólnym korzystaniu z usług jednostki audytu wewnętrznego innego organu PPP prowadzącego działalność w tym samym obszarze polityki.

W takich przypadkach zarządy przedmiotowych organów PPP uzgadniają warunki praktyczne wspólnego korzystania z usług jednostki audytu wewnętrznego.

Podmioty audytu wewnętrznego prowadzą skuteczną współpracę poprzez wymianę informacji i sprawozdań z audytu oraz, w stosownych przypadkach, dokonywanie wspólnych ocen ryzyka i prowadzenie wspólnych audytów.

2. Zarząd i dyrektor zapewniają regularne monitorowanie realizacji zaleceń jednostki audytu wewnętrznego.

ROZDZIAŁ 6

OPERACJE PO STRONIE DOCHODÓW I WYDATKÓW

Artykuł 29

Wykonanie dochodów

1. Na wykonanie dochodów składa się sporządzanie prognoz należności, ustalanie należności do odzyskania i odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych. Obejmuje ono także odstąpienie, w stosownych przypadkach, od odzyskania ustalonych należności.

2. Kwoty wypłacone nienależnie podlegają odzyskaniu.

Jeżeli nie doszło do faktycznego odzyskania w należyтым terminie, określonym w nocie debetowej, księgowy powiadamia właściwego urzędnika zatwierdzającego i niezwłocznie wszczyna procedurę odzyskania należności za pomocą wszelkich środków przewidzianych przez prawo, w stosownych przypadkach łącznie z potrąceniem oraz, jeżeli nie jest to możliwe, przymusowym odzyskaniem.

Jeżeli odpowiedzialny urzędnik zatwierdzający zamierza odstąpić lub częściowo odstąpić od odzyskania ustalonej należności, upewnia się, że odstąpienie to jest prawidłowe i zgodne z zasadą należytego zarządzania finansami i zasadą proporcjonalności. Decyzja o odstąpieniu musi być uzasadniona. W decyzji o odstąpieniu stwierdza się, że działania zostały podjęte w celu zabezpieczenia odzyskania, oraz wskazuje się względy prawne i faktyczne, na których jest ona oparta.

Księgowy prowadzi wykaz kwot podlegających odzyskaniu. Należności organu PPP są pogrupowane w wykazie według daty wystawienia nakazu odzyskania środków. Księgowy wskazuje także decyzje o odstąpieniu od odzyskania ustalonej należności w części lub w całości. Wykaz ten załącza się do sporządzanego przez organ PPP sprawozdania z zarządzania budżetem i finansami.

3. Wszelki dług niespłacony w terminie ustalonym w nocie debetowej jest obciążany odsetkami zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 1268/2012.

4. Dla należności organu PPP w stosunku do osób trzecich oraz dla należności osób trzecich w stosunku do organu PPP obowiązuje termin przedawnienia wynoszący pięć lat.

Artykuł 30

Wkład członków

1. Organ PPP przedstawia swoim członkom wnioski o wpłacenie całości lub części ich wkładu na warunkach i w odstępach czasowych określonych w akcie założycielskim lub ustalonych z członkami.

2. Środki wpłacone na rzecz organu PPP przez jego członków w drodze wniesienia wkładu są oprocentowane na korzyść budżetu organu PPP.

Artykuł 31

Wykonanie wydatków

1. W celu wykonania wydatków urzędnik zatwierdzający zaciąga zobowiązania budżetowe i zobowiązania prawne, poświadczając zasadność wydatków i zatwierdza płatności oraz podejmuje działania wstępne niezbędne do realizacji środków.

2. Na każdą pozycję wydatków zaciągane jest zobowiązanie, poświadczające się zasadność tego wydatku, zatwierdza się go i realizuje.

Poświadczanie zasadności wydatków to czynność polegająca na tym, że właściwy urzędnik zatwierdzający potwierdza operację finansową.

Zatwierdzenie wydatku to czynność polegająca na tym, że właściwy urzędnik zatwierdzający, po sprawdzeniu dostępności środków, poleca księgowemu dokonanie płatności z tytułu poświadczonego wydatku.

3. W odniesieniu do wszelkich środków, które mogą spowodować powstanie wydatków obciążających budżet organu PPP, właściwy urzędnik zatwierdzający zaciąga zobowiązanie budżetowe, zanim zaciągnie zobowiązanie prawne względem osób trzecich.

4. W rocznym programie prac organu PPP przewiduje się zatwierdzanie przez zarząd wydatków operacyjnych organu PPP przeznaczonych na czynności, które wchodzą w zakres obowiązków organu PPP, pod warunkiem że elementy wymienione w niniejszym akapicie są jasno określone.

Roczny program prac zawiera szczegółowe cele oraz oczekiwane rezultaty, w tym wskaźniki wykonania. Decyzja ta zawiera również opis działań, które mają być finansowane, oraz wskazanie kwot przeznaczonych na poszczególne działania.

Wszelkie istotne zmiany rocznego programu pracy przyjmuje się w drodze tej samej procedury, którą zastosowano w

odniesieniu do początkowego programu prac, zgodnie z postanowieniami aktu założycielskiego.

Zarząd może delegować uprawnienia do dokonywania nieznacznych zmian programu prac na urzędnika zatwierdzającego organu PPP.

Artykuł 32

Terminy

Wydatki są realizowane w terminach określonych w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 966/2012 i rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 1268/2012 oraz zgodnie z tymi rozporządzeniami.

ROZDZIAŁ 7

WYKONANIE BUDŻETU ORGANU PPP

Artykuł 33

Udzielanie zamówień

1. W odniesieniu do udzielania zamówień zastosowanie ma tytuł V rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 oraz rozporządzenie delegowane (UE) nr 1268/2012, z zastrzeżeniem przepisów zawartych w ust. 3–6 niniejszego artykułu.

2. Organ PPP ma dostęp do centralnej bazy danych o wykluczeniach, utworzonej i obsługiwanej przez Komisję na mocy art. 108 ogólnego rozporządzenia finansowego.

3. W przypadku zamówień o wartości od 60 000 EUR do wartości progowych określonych w art. 118 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 można zastosować procedurę ustanowioną w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 1268/2012 dotyczącą zamówień o niskiej wartości, nieprzekraczającej 60 000 EUR.

4. Organ PPP może na swój wniosek zostać włączony jako organ zamawiający do procedury udzielania zamówień Komisji lub do międzyinstytucjonalnej procedury udzielania zamówień oraz do procedur udzielania zamówień innych organów Unii lub PPP.

5. Organ PPP może zawierać, bez konieczności stosowania procedury udzielania zamówień publicznych, umowy z Komisją, urzędami międzyinstytucjonalnymi, Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej ustanowionym Rozporządzeniem Rady (WE) nr 2965/94 ⁽¹⁾ lub innymi organami PPP na oferowane przez nie dostawy towarów, świadczenie usług bądź wykonanie prac

Organy PPP powinny zatem mieć możliwość rezygnacji z procedury udzielania zamówień przy zawieraniu ze swoimi członkami innymi niż Unia umów o dostawę towarów, świadczenie usług lub przeprowadzenie prac, które ci członkowie wykonują bezpośrednio, bez konieczności angażowania stron trzecich.

Towarów, usług lub prac dostarczonych na podstawie akapitu pierwszego i drugiego nie uznaje się za wkład członków do budżetu organu PPP.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2965/94 z dnia 28 listopada 1994 r. ustanawiające Centrum Tłumaczeń dla organów Unii Europejskiej (Dz.U. L 314 z 7.12.1994, s. 1).

6. Organ PPP może skorzystać ze wspólnych procedur udzielania zamówień z instytucjami zamawiającymi przyjmującego państwa członkowskiego w celu zaspokojenia swoich potrzeb administracyjnych lub z instytucjami zamawiającymi państw członkowskich, państw należących do Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu lub państw kandydujących do członkostwa w Unii, które są członkami tego organu PPP. W takich przypadkach zastosowanie ma odpowiednio art. 133 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012.

Organ PPP może skorzystać ze wspólnych procedur udzielania zamówień z jej członkami należącymi do sektora prywatnego lub instytucjami zamawiającymi państw uczestniczących w programach Unii, które są członkami tego organu PPP. W takich przypadkach zastosowanie ma odpowiednio art. 133 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012.

Artykuł 34

Eksperci

W odniesieniu do wyboru ekspertów zastosowanie ma odpowiednio art. 287 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012, z zastrzeżeniem wszelkich szczególnych procedur określonych w akcie podstawowym programu, którego realizację powierzono organowi PPP. Ekspertom takim wypłaca się wynagrodzenie w ustalonej z góry kwocie i są oni wybierani na podstawie swoich umiejętności zawodowych.

Organ PPP może korzystać z list sporządzonych przez Komisję lub inne organy Unii lub PPP.

Organ PPP może, jeśli uzna to za stosowne i w należycie uzasadnionych przypadkach, wybrać posiadające odpowiednie umiejętności osoby spoza tych list.

Ekspertów zewnętrznych wybiera się na podstawie umiejętności, doświadczenia i wiedzy odpowiednich do celów realizacji powierzonych im zadań oraz zgodnie z zasadami niedyskryminacji, równego traktowania i braku konfliktu interesów.

Artykuł 35

Dotacje

W odniesieniu do udzielania dotacji zastosowanie ma tytuł VI rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 oraz rozporządzenie delegowane (UE) nr 1268/2012, z zastrzeżeniem przepisów szczegółowych zawartych w akcie założycielskim.

Artykuł 36

Nagrody

1. W odniesieniu do przyznawania nagród zastosowanie ma tytuł VII rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 oraz rozporządzenie delegowane (UE) nr 1268/2012, z zastrzeżeniem przepisów zawartych w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Konkursy, w których jednostkowa wartość nagród wynosi co najmniej 1 000 000 EUR, mogą być publikowane tylko wtedy, gdy zostały przewidziane w projekcie programu prac, o którym mowa w art. 14 ust. 1.

Artykuł 37

Wskazanie środków odwoławczych

1. Jeżeli decyzja podjęta zgodnie z procedurą przez urzędnika zatwierdzającego negatywnie wpływa na prawa

wnioskodawcy lub oferenta, beneficjenta lub wykonawcy, to wskazuje się w niej dostępne administracyjne lub sądowe środki odwoławcze umożliwiające zaskarżenie tej decyzji.

2. W szczególności wskazuje się charakter odwołania, organ lub organy, do których można wnieść odwołanie, a także terminy składania odwołań.

3. Przepisy zawarte w ust. 1 i 2 obowiązują z zastrzeżeniem wszelkich procedur szczegółowych określonych w aktach podstawowych programu, którego realizację powierzono organowi PPP.

ROZDZIAŁ 8

RACHUNKOWOŚĆ

Artykuł 38

Zasady sporządzania sprawozdań

Organ PPP ustanawia system rachunkowości dostarczający rzetelnych, kompletnych i wiarygodnych informacji we właściwym czasie.

Rachunkowość organu PPP jest zgodna z regułami rachunkowości, o których mowa w art. 143 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

Artykuł 39

Struktura sprawozdania finansowego

Sprawozdanie finansowe organu PPP obejmuje:

- a) sprawozdania finansowe organu PPP;
- b) sprawozdania z wykonania budżetu organu PPP (sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami).

Organ PPP przygotowuje sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami w danym roku budżetowym. W sprawozdaniu tym podaje się – zarówno w wartościach bezwzględnych, jak i wyrażonych procentowo – co najmniej wskaźnik realizacji środków oraz zestawienie informacji dotyczących przesunięć środków między poszczególnymi pozycjami w budżecie.

Jeśli wymagana jest konsolidacja sprawozdań rachunkowych organu PPP zgodnie z regułami rachunkowości, o których mowa w art. 143 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, organ PPP przesyła Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami do dnia 31 marca następnego roku budżetowego.

Artykuł 40

Zasady rachunkowości

Sprawozdanie finansowe przedstawia informacje, w tym informacje dotyczące polityki rachunkowości, zapewniając, że informacje te są właściwe, rzetelne, porównywalne i zrozumiałe. Sprawozdanie finansowe sporządza się zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości, jak określono w regułach rachunkowości zgodnie z art. 143 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 lub Międzynarodowych Standardach Rachunkowości Sektora Publicznego (zwanych dalej „MSRSP”) opartych na zasadzie memoriałowej.

Artykuł 41

Sprawozdanie finansowe

1. Sprawozdanie finansowe sporządzane jest w euro i obejmuje:

- a) bilans i sprawozdanie z finansowych wyników działalności, które przedstawiają wszystkie aktywa i pasywa, sytuację finansową oraz wynik ekonomiczny na dzień 31 grudnia poprzedniego roku; są one prezentowane zgodnie z regułami rachunkowości, o których mowa w art. 143 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 lub MSRSP opartych na zasadzie memoriałowej;
- b) rachunek przepływów pieniężnych wykazujący kwoty pobrane i wydatkowane w ciągu roku oraz końcową sytuację finansową;
- c) zestawienie zmian w aktywach netto przedstawiające zestawienie zmian stanu rezerw w ciągu roku oraz skumulowane wyniki.

2. W informacjach dodatkowych do sprawozdania finansowego uzupełnia się i komentuje informacje przedstawione w sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1, oraz dostarcza wszelkie dodatkowe informacje zalecane w praktyce rachunkowości przyjętej na szczeblu międzynarodowym, jeżeli informacje takie odnoszą się do działalności organu PPP.

Artykuł 42

Sprawozdania z wykonania budżetu

Sprawozdania z wykonania budżetu sporządzane są w euro. Obejmują one:

- a) sprawozdania, które przedstawiają zbiorczo wszystkie operacje budżetowe po stronie dochodów i wydatków w danym roku;
- b) informacje dodatkowe, które uzupełniają i komentują informacje przedstawione w sprawozdaniu.

Sprawozdania z wykonania budżetu przedstawiane są według takiej samej struktury jak sam budżet.

Artykuł 43

Wstępne sprawozdania rachunkowe i zatwierdzenie sprawozdań końcowych

1. Jeśli wymagana jest konsolidacja sprawozdań rachunkowych organu PPP zgodnie z regułami rachunkowości, o których mowa w art. 143 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, księgowy organu PPP przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdanie rachunkowe do dnia 15 lutego następnego roku budżetowego.

W przypadku, o którym mowa w akapicie pierwszym, księgowy organu PPP przesyła również księgowemu Komisji do dnia 15

lutego kolejnego roku pakiet sprawozdawczy w znormalizowanym formacie ustanowionym przez księgowego Komisji na potrzeby konsolidacji.

2. Księgowy sporządza końcowe sprawozdanie rachunkowe organu PPP. Dyrektor przesyła je zarządowi do zatwierdzenia do dnia 15 marca, wraz z opinią audytora zewnętrznego, o której mowa w art. 46.

Jeśli wymagana jest konsolidacja sprawozdań rachunkowych organu PPP zgodnie z regułami rachunkowości, o których mowa w art. 143 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, księgowy przesyła Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu końcowe sprawozdanie rachunkowe, wraz z opinią audytora zewnętrznego, o której mowa w art. 46, oraz dokumentem zatwierdzenia przez zarząd, do dnia 1 lipca następnego roku budżetowego. W takim przypadku księgowy organu PPP przesyła również księgowemu Komisji do dnia 1 lipca pakiet sprawozdawczy w znormalizowanym formacie ustanowionym przez księgowego Komisji na potrzeby konsolidacji.

Jeśli wymagana jest konsolidacja sprawozdań rachunkowych organu PPP zgodnie z regułami rachunkowości, o których mowa w art. 143 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, księgowy organu PPP przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu z kopią do księgowego Komisji, w tym samym dniu, w którym przekazuje swoje końcowe sprawozdanie rachunkowe, oświadczenie dotyczące tego sprawozdania końcowego.

Do końcowego sprawozdania rachunkowego dołączane jest oświadczenie księgowego, w którym stwierdza on, że końcowe sprawozdanie rachunkowe zostało sporządzone zgodnie z niniejszym rozdziałem oraz obowiązującymi zasadami, przepisami i metodami rachunkowości.

Zatwierdzone końcowe sprawozdanie rachunkowe organu PPP jest publikowane na stronie internetowej organu w ciągu jednego miesiąca od zatwierdzenia.

Artykuł 44

System rachunkowości

1. Jeśli wymagana jest konsolidacja sprawozdań rachunkowych organu PPP zgodnie z regułami rachunkowości, o których mowa w art. 143 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, księgowy Komisji przyjmuje ujednolicony plan kont, który ma stosować organ PPP, zgodnie z art. 152 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

2. Na system rachunkowości składają się konta księgi głównej i konta budżetowe. Konta te prowadzone są w euro w układzie roku kalendarzowego.

3. Na kontach księgi głównej księgowane są, w porządku chronologicznym i przy wykorzystaniu metody podwójnego zapisu, wszelkie zdarzenia i operacje wpływające na sytuację gospodarczą i finansową oraz aktywa i pasywa organu PPP.

4. Konta budżetowe zapewniają szczegółową ewidencję wykonania budżetu organu PPP. Na kontach ujmowane są wszelkie operacje po stronie dochodów i wydatków.

Artykuł 45

Ewidencja majątku

Organ PPP prowadzi ewidencję wykazującą w ujęciu ilościowym i wartościowym stan wszystkich środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz aktywów finansowych, stanowiących własność organu PPP lub Unii. Jeśli wymagana jest konsolidacja sprawozdań rachunkowych organu PPP zgodnie z regulami rachunkowości, o których mowa w art. 143 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, organ PPP prowadzi tę ewidencję według wzoru opracowanego przez księgowego Komisji. Organ PPP sprawdza, czy zapisy w ewidencji majątku są zgodne ze stanem faktycznym.

ROZDZIAŁ 9

AUDYT ZEWNĘTRZNY I ZWALCZANIE NADUŻYĆ FINANSOWYCH

Artykuł 46

Audyt zewnętrzny

Organ PPP podlega niezależnym audytom zewnętrznym, prowadzonym zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości przez niezależny organ audytowy. Opinia audytora zewnętrznego wskazuje, czy rachunki przedstawiają prawdziwy i rzetelny obraz sytuacji, czy wprowadzone systemy kontroli funkcjonują prawidłowo i czy operacje podstawowe są legalne i prawidłowe. Opinia ta wskazuje również, czy przeprowadzony audyt podaje w wątpliwość stwierdzenia zawarte w deklaracji zarządczej, o której mowa w art. 20. Opinię przesyła się zarządowi. Należy ją przekazać Komisji, wraz z końcowym sprawozdaniem rachunkowym organu PPP, najpóźniej do dnia 15 marca.

Artykuł 47

Badanie rachunków przez Trybunał Obrachunkowy

1. O ile nie postanowiono inaczej w akcie założycielskim organu PPP, Trybunał Obrachunkowy kontroluje rachunki organu PPP zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W trakcie prowadzenia kontroli Trybunał Obrachunkowy może wziąć pod uwagę prace audytowe wykonane przez niezależnego audytora zewnętrznego, o którym mowa w art. 46 niniejszego rozporządzenia, oraz działania podjęte w odpowiedzi na jego ustalenia.

2. W odniesieniu do kontroli przeprowadzonej przez Trybunał Obrachunkowy zastosowanie mają art. 158–163 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

Artykuł 48

Inspekcje na miejscu dokonywane przez Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF

1. Nie naruszając przepisów art. 47 ust. 1, organ PPP zapewnia personelowi Komisji, innym upoważnionym przez

nią osobom oraz Trybunałowi Obrachunkowemu dostęp do swoich obiektów i pomieszczeń oraz do wszelkich informacji, w tym informacji w formie elektronicznej, niezbędnych do przeprowadzenia przez nie audytów.

2. OLAF może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽¹⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁽²⁾ w celu ustalenia, czy w związku z dotacją lub zamówieniem finansowanymi przez organ PPP doszło do nadużycia finansowego, korupcji lub jakiegokolwiek innego nielegalnego działania naruszającego interesy finansowe Unii.

3. Nie naruszając ust. 1 i 2, zamówienia, umowy i decyzje organu PPP zawierają postanowienia wyraźnie upoważniające Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej i OLAF do prowadzenia takich audytów i dochodzeń, zgodnie z ich właściwymi kompetencjami.

ROZDZIAŁ 10

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 49

Wnioski o udzielenie informacji

Komisja i członkowie organu PPP inni niż Unia mogą zwrócić się do organu PPP z wnioskiem o udzielenie wszelkich niezbędnych informacji lub wyjaśnień dotyczących kwestii budżetowych w zakresie swoich kompetencji.

Artykuł 50

Przyjęcie przepisów finansowych organu PPP

Każdy organ, o którym mowa w art. 209 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, przyjmuje nowe przepisy finansowe z zamiarem wprowadzenia ich w życie w dniu 1 stycznia 2014 r. lub, w każdym wypadku, w ciągu dziewięciu miesięcy od dnia, w którym organ PPP zostanie objęty zakresem art. 209 tego rozporządzenia.

Artykuł 51

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 111/2014**z dnia 4 lutego 2014 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.

- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez osobę, której udzielono tej informacji, przez pewien okres, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 przez okres trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Urządzenie łączące w sobie kolorowy monitor z wyświetlaczem typu ciekłokrystalicznego (LCD) i powierzchnią wrażliwą na dotyk (tak zwany „monitor z ekranem dotykowym”), o wymiarze przekątnej ekranu w przybliżeniu 38 cm (15 cali), posiadające: — natywną rozdzielczość 1 024 × 768 pikseli, — obsługiwane rozdzielczości 640 × 350 pikseli, 720 × 400 pikseli, 640 × 480 pikseli, 800 × 600 pikseli oraz 1 024 × 768 pikseli, — format obrazu 4:3, — rozmiar piksela 0,297 mm, — jasność 250 cd/m², — poziomy kąt widoczności 120° i pionowy kąt widoczności 100°, — czas reakcji 17 ms, — kontrast 400:1, — przyciski zasilania i regulacji. Wyposażone jest ono w następujące interfejsy: — D-Sub, — USB i RS-232 do podłączania powierzchni wrażliwej na dotyk do maszyny do automatycznego przetwarzania danych (ADP). Ma ono podstawę z mechanizmem obrotowo-uchylnym i powierzchnię przeciwodblaskową. Monitor przedstawiany jest do stosowania, na przykład w punktach sprzedaży/terminalach informacyjnych dla klientów. Powierzchnia wrażliwa na dotyk umożliwia użytkownikom wprowadzanie danych do tych terminali. Monitor jest zdolny do wyświetlania sygnałów z maszyny ADP.	8528 51 00	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 3 do sekcji XVI oraz brzmienie kodów CN 8528 i 8528 51 00. Urządzenie jest maszyną złożoną wykonującą funkcje urządzenia wejściowego X-Y, objętego pozycją 8471 i monitora, objętego pozycją 8528. Oprócz wyświetlania informacji, urządzenie umożliwia użytkownikowi wprowadzanie danych. Ze względu na konstrukcję, koncepcję i obiektywne cechy urządzenia, a mianowicie zdolność monitora do wykonywania swojej funkcji niezależnie od urządzenia wejściowego, funkcja wyświetlania stanowi podstawową funkcję urządzenia w rozumieniu uwagi 3 do sekcji XVI. Ze względu na jego obiektywne cechy charakterystyczne, takie jak format obrazu, rozmiar piksela odpowiedni do długotrwałego oglądania z bliskiej odległości, jasność, interfejsy stosowane powszechnie w systemach ADP, mechanizm obrotowo-uchylny oraz powierzchnię przeciwodblaskową, monitor uważa się za monitor w rodzaju wyłącznie lub głównie stosowanych w systemie ADP objętym pozycją 8471. Urządzenie należy zatem klasyfikować do kodu CN 8528 51 00 jako pozostałe monitory w rodzaju wyłącznie lub głównie stosowanych w systemie do automatycznego przetwarzania danych objętym pozycją 8471.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 112/2014**z dnia 4 lutego 2014 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.

- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez osobę, której udzielono tej informacji, przez pewien okres zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 przez okres trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Monitor kolorowy z wyświetlaczem ciekłokrystalicznym (LCD), o wymiarze przekątnej ekranu w przybliżeniu 75 cm (30 cali) oraz wymiarach w przybliżeniu 71 cm × 45 cm × 11 cm, posiadający: — natywną rozdzielczość matrycy 1 280 × 768 pikseli, — obsługiwane rozdzielczości 640 × 480 pikseli, 800 × 600 pikseli, 1 024 × 768 pikseli i 1 280 × 768 pikseli, — obsługiwane standardy TV: NTSC, PAL i SECAM, — obsługiwane tryby wideo: 480i, 480p, 576i, 576p, 720p oraz 1 080i, — format obrazu 15:9, — rozmiar piksela 0,5025 mm, — czas reakcji 25 ms, — jasność 450 cd/m², — kontrast 350:1, — poziomy i pionowy kąt widoczności 170°, — funkcję „obraz w obrazie” (PIP), — wbudowany wzmacniacz audio, — przyciski zasilania i regulacji. Urządzenie wyposażone jest w następujące interfejsy: — DVI-D, — mini D-sub, — BNC (analogowe RGB), — zespolone RCA lub S-Video, — komponent BNC, — 2 zestawy RCA stereo i 1 mini stereo, — gniazda typu „jack” do głośników zewnętrznych, — RS-232 do wejścia sterowania. Posiada ono nieruchomą podstawę bez mechanizmu uchylno-obrotowego i przedstawiane jest ze zdalnym sterowaniem. Monitor nie zawiera w sobie tunera wideo lub innej elektroniki do przetwarzania sygnałów telewizyjnych. Monitor przedstawiany jest do stosowania w aplikacjach do wyświetlania informacji i używanych do zastosowań, takich jak publiczne punkty dostępu informacji, witryny informacyjno-reklamowe, giełdy finansowe, porty lotnicze i pokazy handlowe. Do wykonywania tej funkcji, monitor jest zdolny do wyświetlania sygnałów zarówno z maszyn do automatycznego przetwarzania danych (ADP), jak i z innych źródeł wideo.	8528 59 31	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 8528, 8528 59 i 8528 59 31. Ze względu na jego obiektywne cechy charakterystyczne, takie jak rozmiar ekranu, obsługiwane standardy TV i tryby wideo, rozmiar piksela nieodpowiedni dla długotrwałego oglądania z bliskiej odległości, wysoką jasność, obecność zdalnego sterowania, obwody audio ze wzmocnieniem, funkcję PIP i nieruchomą podstawę bez mechanizmu uchylno-obrotowego, monitora nie można uważać za będący w rodzaju wyłącznie lub głównie stosowanym w systemie ADP objętym pozycją 8471. Wyklucza się zatem klasyfikację do podpozycji CN 8528 51 00. Ponieważ monitor jest zdolny do wyświetlania sygnałów z maszyny ADP na poziomie wystarczającym do praktycznego użytku z maszyną ADP, jest on uważany za zdolny do wyświetlania sygnałów z maszyn do automatycznego przetwarzania danych z dopuszczalnym poziomem funkcjonalności. Monitor należy zatem klasyfikować do kodu CN 8528 59 31 jako płaskie wyświetlacze panelowe do wyświetlania sygnałów z maszyn do automatycznego przetwarzania danych przy dopuszczalnym poziomie funkcjonalności z ekranem, w którym zastosowano ciekłokrystaliczną technologię wyświetlania (LCD).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 113/2014**z dnia 4 lutego 2014 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.

- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów objętych niniejszym rozporządzeniem, która nie jest zgodna z jego przepisami, mogła być nadal przywoływana przez osobę, której udzielono tej informacji, przez pewien okres zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 przez okres trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Urządzenie o kształcie prostokątnym (tak zwana „kamera o wysokiej prędkości”) o wymiarach w przybliżeniu 12 cm × 12 cm × 11 cm, zawierające soczewki i obwody elektroniczne. Zawiera ono w sobie wewnętrzną pamięć nietrwałą 2 GB zdolną do tymczasowego przechowywania obrazów w sekwencji o maksymalnym czasie trwania 1,54 s przy 1 000 klatek na sekundę (kl./s) przy pełnej rozdzielczości. Po wyłączeniu kamery uchwycone obrazy zostają utracone. Połączenie kablem do maszyny do automatycznego przetwarzania danych (ADP) jest konieczne do działania kamery i zapisania obrazów w maszynie ADP. Wyposażone jest ono w matrycę CMOS z elektroniczną migawką typu „global shutter”, znaną również jako „krótki czas trwania błysku” lub „obrazowanie stroboskopowe”. Kamera jest zaprojektowana do wychwytywania sekwencji obrazów przy szybkości migawki od 60 do 1 000 kl./s przy pełnej rozdzielczości 1 024 × 1 024 pikseli lub 109 500 kl./s przy niższej rozdzielczości 128 × 16 pikseli. Uchwycone obrazy mogą być oglądane indywidualnie lub odtwarzane, jako wideo, na przykład jako film w zwolnionym tempie. Obrazy mogą być poddane analizie w laboratorium lub podobnym ośrodku do badania na przykład ultraszybkich zjawisk, takich jak testy zderzeniowe pojazdów.	8525 80 19	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 8525, 8525 80 i 8525 80 19. Tymczasowego przechowywania w pamięci nietrwałej nie uważa się za rejestrację obrazów w kamerze, ponieważ po wyłączeniu kamery obrazy zostają utracone. Wyklucza się więc klasyfikację do podpozycji 8525 80 30 jako kamera lub aparat cyfrowy lub do podpozycji 8525 80 91 jako rejestrująca kamera wideo nadająca się jedynie do zapisu dźwięku i obrazu zarejestrowanego przez kamerę telewizyjną (zob. również Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego do pozycji 8525, akapit pierwszy i piąty grupy B). Urządzenie należy zatem klasyfikować do kodu 8525 80 19 jako pozostałe kamery telewizyjne (zob. również Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego do pozycji 8525, akapit czwarty grupy B).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 114/2014**z dnia 4 lutego 2014 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.

- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez osobę, której udzielono tej informacji, przez pewien okres, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 przez okres trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Monitor kolorowy z wyświetlaczem ciekłokrystalicznym (LCD), o wymiarze przekątnej ekranu w przybliżeniu 54 cm (21 cali), o wymiarach (bez podstawy) w przybliżeniu 37 cm × 47 cm × 7 cm, posiadający: — rozdzielczość 1 200 × 1 600 pikseli, — format obrazu 3:4, — rozmiar piksela 0,270 mm, — częstotliwość poziomego skanowania od 31 do 76 kHz, — częstotliwość pionowego skanowania od 49 do 61 Hz, — maksymalną jasność 250 cd/m², która może być kalibrowana, — całkowity kąt widzenia 170°, poziomy i pionowy, — kontrast 550:1, — czas reakcji 30 ms, — przyciski zasilania i regulacji, włącznie z wybieraniem trybu kalibracji. Jest on wyposażony w następujące interfejsy: — DVI-I, — mini D-sub, — jedno USB upstream i dwa USB downstream. Ma on funkcję obracania (pivot) o 90°. Posiada on podstawę z mechanizmem obrotowo-uchylnym i powierzchnię przeciwoodblaskową. Może być on także zamocowany na ścianie. Produkt jest zgodny ze standardami DICOM (Digital Imaging and Communications in Medicine), włącznie z częścią 14, co pozwala użytkownikowi na bardzo precyzyjne ustawianie wartości promieniowania gamma, jasności i temperatury barwowej oraz umożliwia wyświetlanie na monitorze obrazów w gradacji kolorów i skali szarości z dokładnością wymaganą w diagnostyce medycznej. Monitor jest przedstawiany do użytku w systemach medycznych do wyświetlania obrazów radiograficznych w diagnostyce klinicznej.	8528 59 31	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 8528, 8528 59 i 8528 59 31. Ze względu na jego obiektywne cechy charakterystyczne, takie jak zgodność ze standardami DICOM, pozwalającymi użytkownikowi na ustawianie bardzo precyzyjnych wartości promieniowania gamma, jasności i temperatury barwowej oraz możliwość wyświetlania na monitorze obrazów w gradacji kolorów i skali szarości z dokładnością wymaganą w diagnostyce medycznej, zamierzonym wykorzystaniem monitora jest jego użycie jako wyświetlacz stosowany w systemach medycznych do wyświetlania obrazów radiograficznych w diagnostyce klinicznej. Monitor nie jest uważany za będący w rodzaju wyłącznie lub głównie stosowanych w systemie do automatycznego przetwarzania danych (ADP) objętym pozycją 8471. Wyklucza się zatem klasyfikację do podpozycji CN 8528 51 00. Ponieważ monitor jest zdolny do wyświetlania sygnałów z maszyny ADP na poziomie wystarczającym do praktycznego użycia z maszyną ADP, jest on uważany za zdolny do wyświetlania sygnałów z maszyn do automatycznego przetwarzania danych z dopuszczalnym poziomem funkcjonalności. Monitor należy zatem klasyfikować do kodu CN 8528 59 31 jako płaskie wyświetlacze panelowe zdolne do wyświetlania sygnałów z maszyn do automatycznego przetwarzania danych przy dopuszczalnym poziomie funkcjonalności z ekranem, w którym zastosowano ciekłokrystaliczną technologię wyświetlania (LCD).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 115/2014**z dnia 4 lutego 2014 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.

- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez osobę, której udzielono tej informacji, przez pewien okres, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.

- (5) Komitet Kodeksu Celnego nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 przez okres trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Elektryczne urządzenie sterujące do napięć nieprzekraczających 1 000 V, zawierające wyświetlacz ciekłokrystaliczny (LCD) z ekranem dotykowym. Wyświetlacz ma ekran o wymiarze przekątnej 30,5 cm (12 cali) i rozdzielczości 800 × 600 pikseli w obudowie o wymiarach w przybliżeniu 30 cm × 23 cm × 6 cm. Urządzenie zawiera maszynę do automatycznego przetwarzania danych przedstawianą z systemem operacyjnym. Urządzenie jest wyposażone w następujące interfejsy: — kompaktowe gniazdo pamięci flash, — dwa złącza USB, — dwa złącza RJ45, — złącze RS232, — złącze RS485, — gniazdo rozszerzenia pamięci, — magistralę rozszerzeń do kart rozszerzeń do sterowania, na przykład właściwymi jednostkami wejścia/wyjścia. Jest ono również wyposażone w kilka wbudowanych sterowników do połączenia z różnymi rodzajami urządzeń automatyki i jest zdolne do wykonywania i wyświetlania biurowych programów komputerowych, takich aplikacji jak edytor tekstów i arkusz kalkulacyjny. Urządzenie jest przedstawiane do użytku do elektrycznego sterowania maszynami w procesach przemysłowych w zastosowaniach wykorzystujących programowalne sterowniki automatyki lub programowalne sterowniki logiczne.	8537 10 10	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 8537, 8537 10 i 8537 10 10. Ze względu na jego obiektywne cechy charakterystyczne, a mianowicie obecność wbudowanych sterowników do różnego rodzaju urządzeń automatyki oraz magistrali rozszerzeń do sterowania jednostkami wejścia/wyjścia, urządzenie jest przeznaczone do stosowania do elektrycznego sterowania maszynami w procesach przemysłowych. Wyklucza się zatem klasyfikację do pozycji 8471 jako maszynę do automatycznego przetwarzania danych. Ponieważ urządzenie zawiera maszynę do automatycznego przetwarzania danych, należy je klasyfikować do kodu CN 8537 10 10 jako panele sterowane numerycznie z wbudowaną maszyną do automatycznego przetwarzania danych, do napięć nieprzekraczających 1 000 V.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 116/2014**z dnia 6 lutego 2014 r.****w sprawie niezatwierdzenia substancji czynnej jodek potasu, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽²⁾ należy stosować, w odniesieniu do procedury i warunków zatwierdzania, do substancji czynnych, dla których przyjęto decyzję zgodnie z art. 6 ust. 3 tej dyrektywy przed dniem 14 czerwca 2011 r. W przypadku jodku potasu warunki art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione decyzją Komisji 2005/751/WE⁽³⁾.

(2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 6 września 2004 r. Niemcy otrzymały od Koppert Beheer B.V. wniosek o włączenie substancji czynnej o nazwie jodek potasu do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji 2005/751/WE potwierdzono, że wniosek jest „kompletny” w tym sensie, że zasadniczo spełnia wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II oraz III do dyrektywy 91/414/EWG.

(3) Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG dla wspomnianej substancji czynnej i dla zastosowań zaproponowanych przez wnioskodawcę został oceniony wpływ na zdrowie ludzi i zdrowie zwierząt oraz na środowisko. W dniu 27 lipca 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2005/751/WE z dnia 21 października 2005 r. uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia kwasu askorbinowego, jodku potasu i rodanku potasu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 282 z 26.10.2005, s. 18).

państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przedłożyło projekt sprawozdania z oceny. Zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) nr 188/2011⁽⁴⁾ od wnioskodawcy zażądano dodatkowych informacji. Wnioskodawca poinformował w dniu 30 maja 2011 r., że żadne dodatkowe informacje nie są dostępne.

(4) Projekt sprawozdania z oceny został zweryfikowany przez państwa członkowskie i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”). W dniu 22 października 2012 r. Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski z oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej jodek potasu⁽⁵⁾. Urząd stwierdził luki w danych wymagające dodatkowych informacji od wnioskodawcy. W piśmie z dnia 27 września 2013 r. przedsiębiorstwo Koppert B.V. wycofało swój wniosek o zatwierdzenie jodku potasu.

(5) Zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) dyrektywy 91/414/EWG państwa członkowskie miały możliwość przyznawania tymczasowych zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające jodek potasu na wstępny okres trzech lat. Decyzją Komisji 2010/457/UE⁽⁶⁾ zezwolono państwom członkowskim na przedłużenie tymczasowych zezwoleń na jodek potasu na okres kończący się najpóźniej w dniu 31 sierpnia 2012 r. Decyzją wykonawczą Komisji 2012/363/UE⁽⁷⁾ zezwolono państwom członkowskim na przedłużenie tymczasowych zezwoleń na jodek potasu na okres kończący się najpóźniej w dniu 31 lipca 2014 r.

(6) W związku z wycofaniem wniosku nie należy zatem zatwierdzać jodku potasu zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 188/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do procedury oceny substancji czynnych, które nie znalazły się w obrocie dwa lata po notyfikacji przedmiotowej dyrektywy (Dz.U. L 53 z 26.2.2011, s. 51).

⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2013; 11(6):2923. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu

⁽⁶⁾ Decyzja Komisji 2010/457/UE z dnia 17 sierpnia 2010 r. zezwalająca państwom członkowskim na przedłużenie tymczasowych zezwoleń przyznanych na nowe substancje czynne: *Candida oleophila* szczep O, jodek potasu i tiocyjanian potasu (Dz.U. L 218 z 19.8.2010, s. 24).

⁽⁷⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/363/UE z dnia 4 lipca 2012 r. zezwalająca państwom członkowskim na przedłużenie tymczasowych zezwoleń przyznanych na nowe substancje czynne: biksafen, *Candida oleophila* szczep O, fluopirym, halosulfuron, jodek potasu, tiocyjanian potasu i spirotetramat (Dz.U. L 176 z 6.7.2012, s. 70).

(7) Należy zatem cofnąć obowiązujące tymczasowe zezwolenia i nie należy przyznawać nowych zezwoleń.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niezatwierdzenie substancji czynnej

Substancja czynna jodek potasu nie zostaje zatwierdzona.

Artykuł 2

Środki przejściowe

(8) Państwom członkowskim należy przyznać czas na cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające jodek potasu.

Państwa członkowskie wycofują obowiązujące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające jako substancję czynną jodek potasu najpóźniej do dnia 27 sierpnia 2014 r.

Artykuł 3

Okres na zużycie zapasów

(9) Jeśli zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie przyznają dodatkowy okres na zużycie zapasów środków ochrony roślin zawierających jodek potasu, okres ten powinien upłynąć najpóźniej po osiemnastu miesiącach od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Dodatkowy okres na zużycie zapasów przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 jest możliwie najkrótszy i upływa najpóźniej dnia 27 sierpnia 2015 r.

Artykuł 4

Wejście w życie

(10) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza możliwości złożenia nowego wniosku dotyczącego jodku potasu zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

(11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 117/2014**z dnia 6 lutego 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	85,7
	MA	48,7
	TN	89,6
	TR	85,7
	ZZ	77,4
0707 00 05	TR	151,0
	ZZ	151,0
0709 91 00	EG	91,5
	ZZ	91,5
0709 93 10	MA	48,3
	TR	101,7
	ZZ	75,0
0805 10 20	EG	47,6
	MA	54,9
	TN	65,7
	TR	71,6
	ZZ	60,0
0805 20 10	IL	123,4
	MA	73,9
	ZZ	98,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	60,3
	EG	21,7
	IL	134,7
	JM	113,2
	KR	144,2
	MA	146,4
	PK	55,3
	TR	98,6
	ZZ	96,8
0805 50 10	TR	66,6
	ZZ	66,6
0808 10 80	CN	127,8
	MK	35,4
	US	161,6
	ZZ	108,3
0808 30 90	CL	123,5
	CN	46,0
	TR	131,9
	US	135,9
	ZA	93,1
	ZZ	106,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA WYKONAWCZA KOMISJI 2014/19/UE

z dnia 6 lutego 2014 r.

zmieniająca załącznik I do dyrektywy Rady 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 14 akapit drugi lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z informacji przekazanych przez państwa członkowskie wynika, że organizm *Diabrotica virgifera virgifera* Le Conte rozprzestrzenił się i jest obecny na znacznej części terytorium Unii. Ocena skutków przeprowadzona przez Komisję Europejską wykazała, że nie istnieją środki, które pozwoliłyby na jego zwalczenie lub na skuteczne zapobieganie jego dalszemu rozprzestrzenianiu się.
- (2) Ponadto istnieją skuteczne i zrównoważone środki kontroli minimalizujące wpływ tego organizmu na zbiory kukurydzy, zwłaszcza stosowanie płodozmianu.
- (3) Z tego względu w dyrektywie 2000/29/WE nie powinno ustanawiać się dalszych środków ochronnych w odniesieniu do *Diabrotica virgifera virgifera* Le Conte. Organizm ten nie powinien zatem znajdować się w wykazie organizmów szkodliwych zawartym w tej dyrektywie.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do dyrektywy 2000/29/WE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 2000/29/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 31 maja 2014 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 czerwca 2014 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 2000/29/WE wprowadza się następujące zmiany:

w części A, sekcja II, lit. a) skreśla się punkt 0.1.

DYREKTYWA WYKONAWCZA KOMISJI 2014/20/UE**z dnia 6 lutego 2014 r.****określająca unijne klasy sadzeniaków elitarnych i kwalifikowanych oraz warunki i oznaczenia stosowane dla tych klas****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzeniakami ziemniaków ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 93/17/EWG ⁽²⁾ wprowadzono przepisy dotyczące unijnych klas sadzeniaków elitarnych.
- (2) Ze względu na szybki rozwój techniczny i naukowy w dziedzinie systemów produkcji sadzeniaków oraz zwiększony handel tym produktem na rynku wewnętrznym pożądane jest dostosowanie tych przepisów. Z uwagi na sytuację w tym sektorze wspomniane przepisy powinny mieć również zastosowanie do sadzeniaków kwalifikowanych.
- (3) Przepisy te powinny obejmować jednolite nazewnictwo unijnych klas. Powinny również obejmować warunki wprowadzania do obrotu sadzeniaków i partii sadzeniaków należących do poszczególnych klas. Warunki te powinny w razie potrzeby dotyczyć obecności organizmów szkodliwych, ziemniaków należących do innych odmian oraz ziemniaków z wadami, pomarszczonych, z ziemią lub substancjami obcymi.
- (4) Wymóg, by dana roślina była uprawiana na gruntach produkcyjnych, na których od ostatniej uprawy ziemniaka minęły trzy lata, oraz by była ona przedmiotem przynajmniej dwóch urzędowych kontroli, nie jest już niezbędny, gdyż w niniejszej dyrektywie określa się bardziej rygorystyczne wymagania dla unijnych klas.
- (5) Od czasu przyjęcia dyrektywy 2002/56/WE rozbudowano wiedzę naukową dotyczącą związku między liczbą pokoleń a poziomem obecności szkodników sadzeniaków. Ograniczenie liczby pokoleń jest niezbędne w celu zmniejszenia ryzyka fitosanitarnego stwarzanego przez szkodniki w formie utajonej. Jest ono niezbędne, aby zmniejszyć to ryzyko, a nie ma żadnych innych mniej rygorystycznych środków, które mogłyby je zastą-

pić. Doświadczenie pokazuje, że w odniesieniu do każdej z unijnych klas S, SE i E należy zezwolić na maksymalną liczbę pokoleń. Aby zapewnić przestrzeganie istotnych wymogów, należy uznawać je za spełnione wyłącznie na podstawie kontroli urzędowej.

(6) Dyrektywę 93/17/EWG należy zatem uchylić.

(7) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1**Unijne klasy sadzeniaków elitarnych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by sadzeniaki elitarne mogły być wprowadzane do obrotu jako „unijna klasa S”, jeżeli spełniają następujące warunki:

- a) w drodze kontroli urzędowej stwierdzono, że ziemniaki te spełniają warunki określone w pkt 1 lit. a) załącznika I; oraz
- b) w drodze kontroli urzędowej stwierdzono, że ich partie spełniają warunki określone w pkt 1 lit. b) tego załącznika.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by sadzeniaki elitarne mogły być wprowadzane do obrotu jako „unijna klasa SE”, jeżeli spełniają następujące warunki:

- a) w drodze kontroli urzędowej stwierdzono, że ziemniaki te spełniają warunki określone w pkt 2 lit. a) załącznika I; oraz
- b) w drodze kontroli urzędowej stwierdzono, że ich partie spełniają warunki określone w pkt 2 lit. b) tego załącznika.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by sadzeniaki elitarne mogły być wprowadzane do obrotu jako „unijna klasa E”, jeżeli spełniają następujące warunki:

- a) w drodze kontroli urzędowej stwierdzono, że ziemniaki te spełniają warunki określone w pkt 3 lit. a) załącznika I; oraz
- b) w drodze kontroli urzędowej stwierdzono, że ich partie spełniają warunki określone w pkt 3 lit. b) tego załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 60.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 93/17/EWG z dnia 30 marca 1993 r. określająca wspólnotowe klasy elitarnych sadzeniaków ziemniaka, wraz z warunkami oraz oznaczeniami stosowanymi dla tych klas (Dz.U. L 106 z 30.4.1993, s. 7).

Artykuł 2**Unijne klasy sadzeniaków kwalifikowanych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by sadzeniaki kwalifikowane mogły być wprowadzane do obrotu jako „unijna klasa A”, jeżeli spełniają następujące warunki:

- a) w drodze kontroli urzędowej stwierdzono, że ziemniaki te spełniają warunki określone w pkt 1 lit. a) załącznika II; oraz
- b) w drodze kontroli urzędowej stwierdzono, że partie tych ziemniaków spełniają warunki określone w pkt 1 lit. b) tego załącznika.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by sadzeniaki kwalifikowane mogły być wprowadzane do obrotu jako „unijna klasa B”, jeżeli spełniają następujące warunki:

- a) w drodze kontroli urzędowej stwierdzono, że ziemniaki te spełniają warunki określone w pkt 2 lit. a) załącznika II; oraz
- b) w drodze kontroli urzędowej stwierdzono, że partie tych ziemniaków spełniają warunki określone w pkt 2 lit. b) tego załącznika.

Artykuł 3**Informacje przekazywane Komisji**

Państwa członkowskie informują Komisję, w jakim zakresie stosują unijne oznaczenia odpowiedniej klasy przy kwalifikacji produkcji rodzimej.

Artykuł 4**Transpozycja**

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 r., przepisy ustawowe, wykonawcze

i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2016 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5**Uchylenie**

Dyrektywa 93/17/EWG traci moc z dniem 1 stycznia 2016 r.

Artykuł 6**Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 7**Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Warunki dla sadzeniaków elitarnych

- 1) Warunki dla sadzeniaków elitarnych „unijnej klasy S” są następujące:
 - a) warunki dotyczące sadzeniaków:
 - (i) liczba roślin niezgodnych z odmianą i liczba roślin należących do innej odmiany nie przekraczają łącznie 0,1 %;
 - (ii) liczba uprawianych roślin porażonych czarną nóżką nie przekracza 0,1 %;
 - (iii) w bezpośrednim potomstwie liczba roślin wykazujących oznaki infekcji wirusowej nie przekracza 1,0 %;
 - (iv) liczba uprawianych roślin wykazujących oznaki mozaiki i liczba roślin wykazujących oznaki spowodowane przez wirusa liściozwoju nie przekraczają łącznie 0,2 %;
 - (v) liczba pokoleń, w tym pokoleń przedbazowych w polu i pokoleń bazowych, wynosi nie więcej niż pięć;
 - (vi) jeżeli pokolenie nie jest podane na etykiecie urzędowej, sadzeniaki uznaje się za należące do piątego pokolenia;
 - b) zakres tolerancji mających zastosowanie do partii w odniesieniu do zanieczyszczeń, wad i chorób:
 - (i) sadzeniaki porażone zgniliznami innymi niż bakterioza pierścieniowa lub śluzak nie przekraczają 0,5 % wagowo, z czego sadzeniaki porażone mokrą zgnilizną nie przekraczają 0,2 % wagowo;
 - (ii) sadzeniaki porażone rizoktoniozą występującą na ponad 10 % ich powierzchni nie przekraczają 5,0 % wagowo;
 - (iii) sadzeniaki porażone parchem zwykłym występującym na ponad jednej trzeciej ich powierzchni nie przekraczają 5,0 % wagowo;
 - (iv) sadzeniaki porażone parchem prószystym występującym na ponad 10 % ich powierzchni nie przekraczają 3,0 % wagowo;
 - (v) bulwy pomarszczone z powodu nadmiernego odwodnienia lub odwodnienia spowodowanego przez parch srebrzysty nie przekraczają 1,0 % wagowo;
 - (vi) sadzeniaki z wadami zewnętrznymi, w tym z bulwami uszkodzonymi lub o wadliwym kształcie, nie przekraczają 3,0 % wagowo;
 - (vii) ziemia i substancje obce nie przekraczają 1,0 % wagowo;
 - (viii) łączny odsetek sadzeniaków objętych zakresem tolerancji określonych w ppkt (i)–(vi) nie przekracza 6,0 % wagowo.
- 2) Warunki dla sadzeniaków elitarnych „unijnej klasy SE” są następujące:
 - a) warunki dotyczące sadzeniaków:
 - (i) liczba roślin niezgodnych z odmianą i liczba roślin należących do innej odmiany nie przekraczają łącznie 0,1 %;
 - (ii) liczba uprawianych roślin porażonych czarną nóżką nie przekracza 0,5 %;
 - (iii) w bezpośrednim potomstwie liczba roślin wykazujących oznaki infekcji wirusowej nie przekracza 2,0 %;
 - (iv) liczba uprawianych roślin wykazujących oznaki mozaiki lub oznaki spowodowane przez wirusa liściozwoju nie przekracza 0,5 %;

- (v) liczba pokoleń, w tym pokoleń przedbazowych w polu i pokoleń bazowych, wynosi nie więcej niż sześć;
 - (vi) jeżeli pokolenie nie jest podane na etykiecie urzędowej, sadzeniaki uznaje się za należące do szóstego pokolenia;
- b) zakres tolerancji mających zastosowanie do partii w odniesieniu do zanieczyszczeń, wad i chorób:
- (i) sadzeniaki porażone zgniliznami innymi niż bakterioza pierścieniowa lub śluzak nie przekraczają 0,5 % wagowo, z czego sadzeniaki porażone mokrą zgnilizną nie przekraczają 0,2 % wagowo;
 - (ii) sadzeniaki porażone rizoktoniozą występującą na ponad 10 % ich powierzchni nie przekraczają 5,0 % wagowo;
 - (iii) sadzeniaki porażone parchem zwykłym występującym na ponad jednej trzeciej ich powierzchni nie przekraczają 5,0 % wagowo;
 - (iv) sadzeniaki porażone parchem prószystym występującym na ponad 10 % ich powierzchni nie przekraczają 3,0 % wagowo;
 - (v) bulwy pomarszczone z powodu nadmiernego odwodnienia lub odwodnienia spowodowanego przez parch srebrzysty nie przekraczają 1,0 % wagowo;
 - (vi) sadzeniaki z wadami zewnętrznymi, w tym z bulwami uszkodzonymi lub o wadliwym kształcie, nie przekraczają 3,0 % wagowo;
 - (vii) ziemia i substancje obce nie przekraczają 1,0 % wagowo;
 - (viii) łączny odsetek sadzeniaków objętych zakresem tolerancji określonych w ppkt (i)–(vi) nie przekracza 6,0 % wagowo.
- 3) Warunki dla sadzeniaków elitarnych „unijnej klasy E” są następujące:
- a) warunki dotyczące sadzeniaków:
- (i) liczba uprawianych roślin niezgodnych z odmianą i liczba roślin należących do innej odmiany nie przekraczają łącznie 0,1 %;
 - (ii) liczba uprawianych roślin porażonych czarną nóżką nie przekracza 1,0 %;
 - (iii) w bezpośrednim potomstwie liczba roślin wykazujących oznaki infekcji wirusowej nie przekracza 4,0 %;
 - (iv) liczba uprawianych roślin wykazujących oznaki mozaiki lub oznaki spowodowane przez wirusa liściozwoju nie przekracza 0,8 %;
 - (v) liczba pokoleń, w tym pokoleń przedbazowych w polu i pokoleń bazowych, wynosi nie więcej niż siedem;
 - (vi) jeżeli pokolenie nie jest podane na etykiecie urzędowej, sadzeniaki uznaje się za należące do siódmego pokolenia;
- b) zakres tolerancji mających zastosowanie do partii w odniesieniu do zanieczyszczeń, wad i chorób:
- (i) sadzeniaki porażone zgniliznami innymi niż bakterioza pierścieniowa lub śluzak nie przekraczają 0,5 % wagowo, z czego sadzeniaki porażone mokrą zgnilizną nie przekraczają 0,2 % wagowo;
 - (ii) sadzeniaki porażone rizoktoniozą występującą na ponad 10 % ich powierzchni nie przekraczają 5,0 % wagowo;

- (iii) sadzeniaki porażone parchem zwykłym występującym na ponad jednej trzeciej ich powierzchni nie przekraczają 5,0 % wagowo;
 - (iv) sadzeniaki porażone parchem prószystym występującym na ponad 10 % ich powierzchni nie przekraczają 3,0 % wagowo;
 - (v) bulwy pomarszczone z powodu nadmiernego odwodnienia lub odwodnienia spowodowanego przez parch srebrzysty nie przekraczają 1,0 % wagowo;
 - (vi) sadzeniaki z wadami zewnętrznymi, w tym z bulwami uszkodzonymi lub o wadliwym kształcie, nie przekraczają 3,0 % wagowo;
 - (vii) ziemia i substancje obce nie przekraczają 1,0 % wagowo;
 - (viii) łączny odsetek sadzeniaków objętych zakresem tolerancji określonych w ppkt (i)–(vi) nie przekracza 6,0 % wagowo.
-

ZAŁĄCZNIK II

Minimalne warunki dla sadzeńiaków kwalifikowanych

1) Warunki dla sadzeńiaków kwalifikowanych „unijnej klasy A” są następujące:

a) warunki dotyczące sadzeńiaków:

- (i) liczba roślin niezgodnych z odmianą i liczba roślin należących do innej odmiany nie przekraczają łącznie 0,2 %;
- (ii) liczba uprawianych roślin porażonych czarną nóżką nie przekracza 2,0 %;
- (iii) w bezpośrednim potomstwie liczba roślin wykazujących oznaki infekcji wirusowej nie przekracza 8,0 %;
- (iv) liczba uprawianych roślin wykazujących oznaki mozaiki lub oznaki spowodowane przez wirusa liściozwoju nie przekracza 2,0 %;

b) zakres tolerancji mających zastosowanie do partii w odniesieniu do zanieczyszczeń, wad i chorób:

- (i) sadzeńiaki porażone zgniliznami innymi niż bakterioza pierścieniowa lub śluzak nie przekraczają 0,5 % wagowo, z czego sadzeńiaki porażone mokrą zgnilizną nie przekraczają 0,2 % wagowo;
- (ii) sadzeńiaki porażone rizoktoniozą występującą na ponad 10 % ich powierzchni nie przekraczają 5,0 % wagowo;
- (iii) sadzeńiaki porażone parchem zwykłym występującym na ponad jednej trzeciej ich powierzchni nie przekraczają 5,0 % wagowo;
- (iv) sadzeńiaki porażone parchem prószystym występującym na ponad 10 % ich powierzchni nie przekraczają 3,0 % wagowo;
- (v) bulwy pomarszczone z powodu nadmiernego odwodnienia lub odwodnienia spowodowanego przez parch srebrzysty nie przekraczają 1,0 % wagowo;
- (vi) sadzeńiaki z wadami zewnętrznymi, w tym z bulwami uszkodzonymi lub o wadliwym kształcie, nie przekraczają 3,0 % wagowo;
- (vii) ziemia i substancje obce nie przekraczają 2,0 % wagowo;
- (viii) łączny odsetek sadzeńiaków objętych zakresem tolerancji określonych w ppkt (i)–(vi) nie przekracza 8,0 % wagowo.

2) Warunki dla sadzeńiaków kwalifikowanych „unijnej klasy B” są następujące:

a) warunki dotyczące sadzeńiaków:

- (i) liczba roślin niezgodnych z odmianą i liczba roślin należących do innej odmiany nie przekraczają łącznie 0,5 %;
- (ii) liczba uprawianych roślin porażonych czarną nóżką nie przekracza 4,0 %;
- (iii) w bezpośrednim potomstwie liczba roślin wykazujących oznaki infekcji wirusowej nie przekracza 10,0 %;
- (iv) liczba uprawianych roślin wykazujących oznaki mozaiki lub oznaki spowodowane przez wirusa liściozwoju nie przekracza 6,0 %;

b) zakres tolerancji mających zastosowanie do partii w odniesieniu do zanieczyszczeń, wad i chorób:

- (i) sadzeńiaki porażone zgniliznami innymi niż bakterioza pierścieniowa lub śluzak nie przekraczają 0,5 % wagowo, z czego sadzeńiaki porażone mokrą zgnilizną nie przekraczają 0,2 % wagowo;
- (ii) sadzeńiaki porażone rizoktoniozą występującą na ponad 10 % ich powierzchni nie przekraczają 5,0 % wagowo;
- (iii) sadzeńiaki porażone parchem zwykłym występującym na ponad jednej trzeciej ich powierzchni nie przekraczają 5,0 % wagowo;

- (iv) sadzeniaki porażone parchem prószystym występującym na ponad 10 % ich powierzchni nie przekraczają 3,0 % wagowo;
 - (v) bulwy pomarszczone z powodu nadmiernego odwodnienia lub odwodnienia spowodowanego przez parch srebrzysty nie przekraczają 1,0 % wagowo;
 - (vi) sadzeniaki z wadami zewnętrznymi, w tym z bulwami uszkodzonymi lub o wadliwym kształcie, nie przekraczają 3,0 % wagowo;
 - (vii) ziemia i substancje obce nie przekraczają 2,0 % wagowo;
 - (viii) łączny odsetek sadzeniaków objętych zakresem tolerancji określonych w ppkt (i)–(vi) nie przekracza 8,0 % wagowo.
-

DYREKTYWA WYKONAWCZA KOMISJI 2014/21/UE**z dnia 6 lutego 2014 r.****określająca minimalne warunki i unijne klasy sadzeniaków przedbazowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzonymi ziemniakami⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z każdym cyklem rozmnażania sadzeniaki stopniowo akumulują choroby. Właściwe funkcjonowanie systemów produkcji sadzeniaków wymaga zatem określonych warunków, na jakich sadzeniaki przedbazowe można wprowadzać do obrotu w Unii. Warunki te powinny dotyczyć chorób, objawów, wad i wymogów dotyczących produkcji sadzeniaków przedbazowych, oraz partii tych sadzeniaków, co zapewni produkcję i wprowadzanie do obrotu zdrowych sadzeniaków przedbazowych wysokiej jakości.
- (2) Różne krajowe normy produkcji sadzeniaków przedbazowych stanowią przeszkodę dla wprowadzania takich ziemniaków do obrotu w Unii i utrudniają funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Należy zatem określić minimalne warunki, na jakich sadzeniaki przedbazowe można wprowadzać do obrotu w Unii. Warunki te powinny dotyczyć chorób, objawów, wad i wymogów dotyczących produkcji sadzeniaków przedbazowych, oraz partii tych sadzeniaków, co zapewni produkcję i wprowadzanie do obrotu zdrowych sadzeniaków przedbazowych wysokiej jakości.
- (3) W świetle postępu technicznego i naukowego w warunkach tych należy uwzględnić normę Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) dotyczącą wprowadzania do obrotu i kontroli jakości handlowej sadzeniaków oraz stosowne normy Międzynarodowej konwencji ochrony roślin (IPPC) i Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin (EPPO). Normy te przyczyniają się do ułatwiania międzynarodowego handlu, wspierania wysokiej jakości produkcji, poprawy rentowności i ochrony interesów konsumentów.
- (4) Ze względu na praktyki produkcyjne dostawców oraz wymogi użytkowników sadzeniaków przedbazowych w minimalnych warunkach dla tych ziemniaków należy także uwzględnić możliwość wprowadzania ich do obrotu w ramach unijnych klas. Do sadzeniaków przedbazowych zastosowanie powinny mieć dwie unijne klasy („unijna klasa PBTC” i „unijna klasa PB”), zgodnie z dotychczasowymi praktykami produkcyjnymi dotyczącymi sadzeniaków przedbazowych klasy PBTC i sadzeniaków przedbazowych klasy PB. W odniesieniu do

poszczególnych klas należy zatem przyjąć różne warunki dotyczące chorób, objawów, wad, wymogów produkcyjnych i pokoleń.

- (5) Aby zasady te były skuteczne, powinny one również określać przepisy dotyczące urzędowego badania i urzędowych ocen polowych.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1**Definicje**

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) „roślina mateczna” oznacza zidentyfikowaną roślinę, z której pobiera się materiał przeznaczony do rozmnażania roślin;
- 2) „mikrorozmnażanie” oznacza praktykę polegającą na szybkim rozmnażaniu materiału roślinnego w celu wytworzenia dużej liczby roślin, z wykorzystaniem kultury *in vitro* zróżnicowanych pąków liściowych lub merystemów pobranych od danej rośliny.

Artykuł 2**Minimalne warunki dla sadzeniaków przedbazowych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby sadzeniaki spełniały następujące warunki minimalne:
 - a) pochodzą od roślin matecznych wolnych od następujących organizmów szkodliwych: *Pectobacterium* spp., *Dickeya* spp., wirus liściozwoju, wirus A ziemniaka, wirus M ziemniaka, wirus S ziemniaka, wirus X ziemniaka i wirus Y ziemniaka;
 - b) są wolne od oznak czarnej nózki;
 - c) liczba uprawianych roślin niezgodnych z odmianą i liczba roślin należących do innej odmiany nie przekraczają łącznie 0,01 %;
 - d) w bezpośrednim potomstwie liczba roślin wykazujących oznaki infekcji wirusowej nie przekracza 0,5 %;
 - e) liczba uprawianych roślin wykazujących oznaki mozaiki lub oznaki spowodowane przez wirusa liściozwoju nie przekracza 0,1 %;
 - f) maksymalna liczba pokoleń w polu wynosi cztery.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 60.

2. Państwa członkowskie stanowią, że sadzeniaki przedbazowe można wprowadzać do obrotu jako należące do „unijnych klas PBTC” i „unijnej klasy PB” zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

3. Zgodność z wymogami ust. 1 lit. b), c) i e) sprawdza się w drodze urzędowych ocen polowych. W razie wątpliwości oceny te uzupełnia się urzędowymi badaniami liści.

Jeżeli wykorzystywane są metody mikrorozmnażania, zgodność z ust. 1 lit. a) sprawdza się w drodze urzędowego badania rośliny matecznej lub badania rośliny matecznej przeprowadzonego pod urzędowym nadzorem.

Jeżeli wykorzystywane są metody selekcji klonalnej, zgodność z ust. 1 lit. a) sprawdza się w drodze urzędowego badania linii klonalnej lub badania linii klonalnej przeprowadzonego pod urzędowym nadzorem.

Artykuł 3

Minimalne warunki dla partii sadzoniaków przedbazowych

Państwa członkowskie stanowią, że sadzeniaki spełniają następujące warunki minimalne:

- a) ziemia i substancje obce nie przekraczają 1,0 % wagowo;
- b) liczba ziemniaków porażonych zgniliznami innymi niż bakterioza pierścieniowa lub śluzak nie przekracza 0,2 % wagowo;
- c) liczba ziemniaków z wadami zewnętrznymi, w tym z bulwami uszkodzonymi lub zniekształconymi, nie przekracza 3,0 % wagowo;
- d) liczba ziemniaków porażonych parchem zwykłym występującym na ponad jednej trzeciej ich powierzchni nie przekracza 5,0 % wagowo;
- e) liczba ziemniaków porażonych rizoktoniozą występującą na ponad 10,0 % ich powierzchni nie przekracza 1,0 % wagowo;
- f) liczba ziemniaków porażonych parchem prószystym występującym na ponad 10,0 % ich powierzchni nie przekracza 1,0 % wagowo;

g) bulwy pomarszczone z powodu nadmiernego odwodnienia lub odwodnienia spowodowanego przez parch srebrzysty nie przekraczają 0,5 % wagowo;

h) łączna liczba ziemniaków, o których mowa w lit. b)–g), nie przekracza 6,0 % wagowo.

Artykuł 4

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2016 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Warunki wprowadzania do obrotu sadzeńników przedbazowych należących do unijnych klas PBTC i PB

1) Warunki dla sadzeńników przedbazowych unijnej klasy PBTC są następujące:

a) warunki dotyczące sadzeńników:

- (i) w uprawie nie mogą znajdować się rośliny niezgodne z odmianą ani rośliny należące do innej odmiany;
- (ii) w uprawie nie mogą znajdować się rośliny porażone czarną nóżką;
- (iii) w bezpośrednim potomstwie w uprawie nie może występować infekcja wirusowa;
- (iv) w uprawie nie mogą znajdować się rośliny wykazujące oznaki mozaiki lub oznaki spowodowane przez wirusa liściozwoju;
- (v) rośliny, włącznie z bulwami, są produkowane w drodze mikrorozmnażania;
- (vi) rośliny, włącznie z bulwami, są produkowane w chronionym obiekcie na podłożu uprawnym wolnym od agrofagów;
- (vii) bulw nie rozmnaża się poza pierwsze pokolenie;

b) w partiach nie mogą znajdować się sadzeńniki, których dotyczy którykolwiek z poniższych podpunktów:

- (i) są porażone zgniliznami;
- (ii) są porażone rizoktoniozą;
- (iii) są porażone parchem zwykłym;
- (iv) są porażone parchem prószystym;
- (v) są nadmiernie pomarszczone z powodu odwodnienia;
- (vi) mają wady zewnętrzne, w tym zniekształcenia lub uszkodzenia.

2) Warunki dla sadzeńników przedbazowych unijnej klasy PB są następujące:

a) warunki dotyczące sadzeńników:

- (i) liczba roślin niezgodnych z odmianą i liczba roślin należących do innej odmiany nie przekraczają łącznie 0,01 %;
- (ii) rośliny są wolne od oznak czarnej nóżki;
- (iii) liczba uprawianych roślin wykazujących oznaki mozaiki lub oznaki spowodowane przez wirusa liściozwoju nie przekracza 0,1 %;
- (iv) w bezpośrednim potomstwie liczba roślin wykazujących oznaki spowodowane przez dowolną infekcję wirusową nie przekracza 0,5 %;

b) zakres tolerancji mających zastosowanie do partii w odniesieniu do zanieczyszczeń, wad i chorób:

- (i) sadzeńniki porażone zgniliznami innymi niż bakterioza pierścieniowa lub śluzak nie przekraczają 0,2 % wagowo;
- (ii) sadzeńniki porażone rizoktoniozą występującą na ponad 10,0 % ich powierzchni nie przekraczają 1,0 % wagowo;
- (iii) sadzeńniki porażone parchem zwykłym występującym na ponad jednej trzeciej ich powierzchni nie przekraczają 5,0 % wagowo;

- (iv) sadzeniaki porażone parchem prószystym występującym na ponad 10,0 % ich powierzchni nie przekraczają 1,0 % wagowo;
 - (v) bulwy pomarszczone z powodu nadmiernego odwodnienia lub odwodnienia spowodowanego przez parch srebrzysty nie przekraczają 0,5 % wagowo;
 - (vi) sadzeniaki z wadami zewnętrznymi, w tym bulwy uszkodzone lub zniekształcone, nie przekraczają 3,0 % wagowo;
 - (vii) ziemia i substancje obce nie przekraczają 1,0 % wagowo;
 - (viii) łączny odsetek sadzeniaków objętych zakresem tolerancji określonych w ppkt (i)–(vi) nie przekracza 6,0 % wagowo.
-

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 5 lutego 2014 r.

przedłużająca obowiązywanie decyzji 2006/502/WE zobowiązującej państwa członkowskie do podjęcia środków w celu zapewnienia, by na rynek wprowadzane były wyłącznie zapalniczeki zabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci, oraz w celu zakazania wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 493)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2014/61/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

decyzją wykonawczą Komisji 2012/53/UE⁽⁸⁾ do dnia 11 maja 2013 r., a po raz siódmy decyzją wykonawczą Komisji 2013/113/UE⁽⁹⁾ do dnia 11 maja 2014 r.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2006/502/WE⁽²⁾ zobowiązuje państwa członkowskie do podjęcia środków w celu zapewnienia, by na rynek wprowadzane były wyłącznie zapalniczeki zabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci, oraz do zakazania wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów.
- (2) Decyzja 2006/502/WE została przyjęta zgodnie z przepisami art. 13 dyrektywy 2001/95/WE, które ograniczają obowiązywanie decyzji do okresu nieprzekraczającego jednego roku, ale umożliwiając przedłużenie go o kolejne okresy, z których żaden nie może przekroczyć jednego roku.
- (3) Okres obowiązywania decyzji 2006/502/WE był przedłużany o kolejne okresy roczne, po raz pierwszy decyzją Komisji 2007/231/WE⁽³⁾ do dnia 11 maja 2008 r., po raz drugi decyzją Komisji 2008/322/WE⁽⁴⁾ do dnia 11 maja 2009 r., po raz trzeci decyzją Komisji 2009/298/WE⁽⁵⁾ do dnia 11 maja 2010 r., po raz czwarty decyzją Komisji 2010/157/UE⁽⁶⁾ do dnia 11 maja 2011 r., po raz piąty decyzją Komisji 2011/176/UE⁽⁷⁾ do dnia 11 maja 2012 r., po raz szósty

- (4) Do obrotu nadal wprowadzane są zapalniczeki niezabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci. Należy jeszcze bardziej zmniejszyć skalę ich występowania, podejmując wzmocnione działania w zakresie nadzoru: od ukierunkowanego pobierania próbek po skuteczne środki ograniczające.
- (5) Wobec braku innych zadowalających środków mających na celu zabezpieczenie zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci zachodzi konieczność przedłużenia okresu obowiązywania decyzji 2006/502/WE o kolejne 12 miesięcy.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/502/WE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy dyrektywy 2001/95/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 6 ust. 2 decyzji 2006/502/WE otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 11 maja 2015 r.”.

Artykuł 2

Najpóźniej do dnia 11 maja 2014 r. państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zastosowania się do niniejszej decyzji i opublikują te środki. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 198 z 20.7.2006, s. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 99 z 14.4.2007, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 109 z 19.4.2008, s. 40.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 81 z 27.3.2009, s. 23.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 67 z 17.3.2010, s. 9.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 99.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 27 z 31.1.2012, s. 24.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 61 z 5.3.2013, s. 11.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji

Neven MIMICA

Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 6 lutego 2014 r.

uchylająca decyzję 2003/766/WE w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających rozprzestrzenianiu się we Wspólnocie *Diabrotica virgifera* Le Conte

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 467)

(2014/62/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3 zdanie czwarte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z rocznych badań przeprowadzonych przez państwa członkowskie zgodnie z decyzją Komisji 2003/766/WE ⁽²⁾ środki przewidziane w tej decyzji okazały się niewystarczające, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się *Diabrotica virgifera virgifera* Le Conte. Badania wskazują ponadto, że organizm szkodliwy *Diabrotica virgifera virgifera* Le Conte jest w tej chwili obecny na znacznej części terytorium Unii. Oprócz tego niemożliwe jest zatrzymanie jego dalszego rozprzestrzeniania się, istnieją natomiast skuteczne i zrównoważone środki zwalczania minimalizujące wpływ tego organizmu na zbiory kukurydzy, zwłaszcza stosowanie systemu rotacji upraw.

- (2) Należy zatem uchylić decyzję 2003/766/WE.

- (3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Uchyla się decyzję 2003/766/WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2003/766/WE z dnia 24 października 2003 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających rozprzestrzenianiu się we Wspólnocie *Diabrotica virgifera* Le Conte (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 49).

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 6 lutego 2014 r.

w sprawie środków na rzecz zwalczania *Diabrotica virgifera virgifera* Le Conte na obszarach Unii, na których potwierdzono jego obecność

(2014/63/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) *Diabrotica virgifera virgifera* Le Conte (dalej zwany: „*Diabrotica*”) to nierodzący szkodnik owadzi kukurydzy. Rozprzestrzenił się on i jest obecny na ponad połowie obszaru uprawy kukurydzy w Unii.
- (2) Środki zapobiegające rozprzestrzenianiu się *Diabrotica* na terenie Unii podjęte zgodnie z decyzją Komisji 2003/766/WE ⁽¹⁾ okazały się nieskuteczne. Ponadto zgodnie z oceną skutków przeprowadzoną przez Komisję niemożliwe jest kontynuowanie zwalczania tego szkodnika na terytorium Unii ani zapobieganie jego dalszemu rozprzestrzenianiu się na obszary, na których ten organizm szkodliwy obecnie nie występuje. Komisja zdecydowała zatem w drodze dyrektywy wykonawczej 2014/19/UE ⁽²⁾ i dyrektywy wykonawczej 2014/62/UE ⁽³⁾, odpowiednio, o cofnięciu uznania *Diabrotica* za objęty przepisami organizm szkodliwy kwarantanny, skreślając go z załącznika I do dyrektywy Rady 2000/29/WE ⁽⁴⁾, i o uchyleniu decyzji 2003/766/WE.
- (3) Na mocy decyzji 2003/766/WE rotacja upraw była obowiązkowa tylko w przypadku zwalczania odizolowanych przypadków wystąpienia *Diabrotica*. Z badań

naukowych wynika jednak, że rotacja upraw jest najskuteczniejszą techniką pozwalającą również na zwolnienie rozprzestrzeniania się *Diabrotica* i na ograniczenie jego skutków. Rotacja upraw jest nie tylko skuteczną metodą zwalczania *Diabrotica*, ale ma też wiele innych korzyści z punktu widzenia ochrony środowiska. Do tych korzyści należy poprawa lub utrzymanie żyzności i struktury gleby oraz przerwanie cyklu rozwojowego chwastów i szkodników o potencjale zmniejszenia zależności rolników od środków chemicznych zawartych w nawozach i środkach ochrony roślin. Z tego względu rotacja upraw pozytywnie wpływa również na jakość wody i powietrza, a także na różnorodność biologiczną. Inne badania dotyczące tego organizmu szkodliwego pokazały jednak wyraźnie, że jego dalsze rozprzestrzenianie się pociągnie za sobą potencjalne zwiększenie zależności od insektycydów, ponieważ w niektórych przypadkach trudne może być znalezienie atrakcyjnej pod względem ekonomicznym uprawy alternatywnej do kukurydzy w cyklu rotacyjnym.

- (4) Dlatego też państwa członkowskie powinny przewidzieć skuteczne i zrównoważone metody zwalczania *Diabrotica* również po wycofaniu uznania *Diabrotica* za objęty przepisami organizm szkodliwy kwarantanny. Jak przewidziano w art. 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE ⁽⁵⁾, państwa członkowskie mają wprowadzać odpowiednie zachęty, by skłaniać użytkowników profesjonalnych do dobrowolnego wdrażania wytycznych w zakresie integrowanej ochrony roślin dla poszczególnych upraw lub sektorów; wytyczne takie powinny zostać opracowane przez władze publiczne lub organizacje reprezentujące określonych użytkowników profesjonalnych. Zgodnie z ogólnymi zasadami integrowanej ochrony roślin zapobieganie pojawieniu się organizmów szkodliwych odgrywa kluczową rolę w zmniejszaniu potrzeby stosowania środków ochrony roślin. Ponadto nad metody chemiczne przedkładać należy zrównoważone metody biologiczne, fizyczne i inne metody niechemiczne, jeżeli zapewniają one zadowalającą ochronę przed organizmami szkodliwymi.
- (5) Zgodnie z tymi ogólnymi zasadami w zakresie integrowanej ochrony roślin wytyczne dla poszczególnych upraw lub sektorów powinny obejmować stosowanie

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2003/766/WE z dnia 24 października 2003 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających rozprzestrzenianiu się we Wspólnocie *Diabrotica virgifera* Le Conte (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 49).

⁽²⁾ Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/19/UE z dnia 6 lutego 2014 r. zmieniająca załącznik I do dyrektywy Rady 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie. Zob. s. 30 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/62/UE z dnia 6 lutego 2014 r. uchylająca decyzję 2003/766/WE w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających rozprzestrzenianiu się we Wspólnocie *Diabrotica virgifera* Le Conte. Zob. s. 45 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71).

rotacji upraw, odpowiedniego monitorowania populacji *Diabrotica* i innych odnośnych środków zapobiegających rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych, np. środków z zakresu higieny, takich jak czyszczenie maszyn rolniczych.

- (6) Ponadto, aby skłonić użytkowników stosujących insektycydy w celu zwalczania *Diabrotica* do przestrzegania art. 55 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009⁽¹⁾, wytyczne w zakresie integrowanej ochrony roślin dla poszczególnych upraw lub sektorów w odniesieniu do tego organizmu szkodliwego powinny być zgodne z zasadami właściwego stosowania środków ochrony roślin określonymi w tym przepisie.
- (7) Profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin powinni mieć dostęp do informacji i narzędzi niezbędnych w celu monitorowania *Diabrotica*, a także do usług doradczych w zakresie integrowanej ochrony roślin, w tym do określonych metod zapobiegania i zwalczania *Diabrotica*. Wyniki monitorowania powinny pomóc rolnikom zdecydować, czy i kiedy należy w dalszym ciągu stosować środki ochrony roślin. Należy określić szczegółowe i poparte badaniami naukowymi wartości graniczne dla populacji *Diabrotica* w danym regionie, ponieważ stanowią one zasadniczy element przy podejmowaniu takich decyzji.
- (8) Państwa członkowskie, które – zgodnie z art. 5 dyrektywy 2009/128/WE – zapewniają wszystkim użytkownikom profesjonalnym dostęp do szkoleń w określonych dziedzinach, powinny zatem uwzględnić również przepisy niniejszego zalecenia w odpowiednim programie szkoleniowym.
- (9) Należy promować badania i rozwój technologiczny w zakresie narzędzi umożliwiających zrównoważone zwalczanie *Diabrotica*, aby zapewnić bardziej opłacalne i bardziej ekologiczne środki zwalczania tego organizmu szkodliwego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Państwa członkowskie powinny uwzględnić ogólne zasady integrowanej ochrony roślin określone w załączniku III do dyrektywy 2009/128/WE przy zwalczaniu *Diabrotica virgifera virgifera* Le Conte (dalej zwany „*Diabrotica*”) na obszarach Unii, na których potwierdzono jego obecność. Dla celów niniejszego zalecenia pod pojęciem „zwalczania” rozumie się ograniczenie gęstości populacji organizmu szkodliwego do poziomu, który nie powoduje istotnych strat ekonomicznych, w celu zapewnienia zrównoważonej pod względem gospodarczym produkcji kukurydzy.
2. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby wytyczne w zakresie integrowanej ochrony roślin dla poszczególnych

upraw lub sektorów, opracowane przez władze publiczne lub organizacje reprezentujące określonych użytkowników profesjonalnych w odniesieniu do *Diabrotica*, skierowane do rolników uprawiających kukurydzę oraz do profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin, były zgodne z zasadami właściwego stosowania środków ochrony roślin określonymi w art. 55 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

3. Nad metody chemiczne przedkładać należy zrównoważone metody biologiczne, fizyczne i inne metody niechemiczne, jeżeli zapewniają one zadowalającą ochronę przed organizmami szkodliwymi. Z tego względu zwalczanie *Diabrotica* przez użytkowników profesjonalnych powinno być osiąganego lub wspierane przez następujące środki:

- a) rotację upraw;
- b) stosowanie biologicznych środków kontroli;
- c) dostosowanie terminu siewu kukurydzy w taki sposób, aby kiełkowanie nie zbiegało się z wylęgnięciem się larw;
- d) czyszczenie maszyn rolniczych, usuwanie samosiewnych roślin kukurydzy i inne środki higieny.

Pierwszeństwo powinna mieć rotacja upraw z uwagi na swoją skuteczność w zwalczaniu *Diabrotica* oraz na korzyści dla środowiska i długofalowe korzyści agronomiczne.

4. W uzupełnieniu do wszystkich środków wymienionych w pkt 3 należy prowadzić monitorowanie obecności *Diabrotica* w celu określenia konieczności i odpowiedniego terminu podjęcia działań ochronnych. Państwa członkowskie powinny zapewnić skuteczne monitorowanie populacji *Diabrotica* z wykorzystaniem właściwych metod i narzędzi. Należy ustalić poparte badaniami naukowymi wartości graniczne dla populacji *Diabrotica* w danym regionie, ponieważ stanowią one zasadniczy element przy podejmowaniu decyzji o stosowaniu środków zwalczania.
5. Zgodnie z art. 14 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE państwa członkowskie powinny zapewnić profesjonalnym użytkownikom środków ochrony roślin dostęp do informacji i narzędzi służących monitorowaniu *Diabrotica*.
6. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby usługi doradcze w zakresie integrowanej ochrony roślin, tak jak to określono w art. 14 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE, obejmowały również konkretne porady dotyczące zwalczania *Diabrotica* udzielane profesjonalnym użytkownikom środków ochrony roślin. Państwa członkowskie powinny również wprowadzać odpowiednie zachęty, by skłaniać użytkowników profesjonalnych do wdrażania wspomnianych w pkt 2 wytycznych dla poszczególnych upraw lub sektorów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

7. Państwa członkowskie powinny zapewnić wszystkim profesjonalnym użytkownikom środków ochrony roślin dostęp do szkoleń dotyczących zrównoważonego zwalczania *Diabrotica*. Przepisy niniejszego zalecenia powinny zostać uwzględnione w szkoleniach zapewnianych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 dyrektywy 2009/128/WE.
8. Państwa członkowskie powinny promować badania i rozwój technologiczny w zakresie narzędzi umożliwiających zrównoważone zwalczanie *Diabrotica*.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

ZALECENIA

2014/63/UE:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie środków na rzecz zwalczania *Diabrotica virgifera virgifera* Le Conte na obszarach Unii, na których potwierdzono jego obecność 46

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL